

Adres redakcji i Administracji:
Lwów, ulica Chorągiewna 1. 31.
Tel. redakcji 2-30, 1-78, 15.
Tel. Administracji 73. — —

Cena egzemplarza
25 gr.
we Lwowie i na prowincji.

Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

Dziś 16 stron

GAZETA PORANNA

— ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW —

Nr. 8774.

Lwów, sobota 16 lutego 1929.

Rok XX.

Nakładem Spółki Wydawniczej GRODKI i Spółka.

Redaktor naczelny: JERZY KONARSKI.

50 milionów zł. szkody wyrządziły mrozy polskiemu kolejnictwu.

Urzednicy otrzymają zwrot różnicy dodatku mieszkaniowego za r. 1928? - Po mrozach, silne śnieżyce hamują ruch pociągów.

OJCIEC ŚW. WZRUSZONY DEPEZĄ PREZ. MOŚCICKIEGO.

Rzym, 14. lutego. (Tel. G. P.) „Osservatore Romano“ drukuje na pierwszej stronie pełny tekst depeszy Prez. Mościckiego, nadesłanej z racji zakończenia kwestji rzymskiej. Serdeczna treść depeszy wywarła jak najlepsze wrażenie w Watykanie. Ojciec święty był nią szczerze wzruszony.

ZIĘĆ P. PREZYDENTA URATOWANY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 14. lutego. (ab) Wedle informacji telefonicznych, nadawanych przez adjutanta Prezydenta Rzpłtej rotm. Galewicza z Krakowa, w stanie zdrowia zięcia p. Prezydenta inż. Zwiśłockiego nastąpiła dalsza poprawa. Stan zdrowia w porównaniu ze stanem z przed dwóch dni jest taki, że nie daje powodów do tak poważnych obaw jak 48 godzin temu.

ZJAZD POLSKICH RADCÓW HANDLOWYCH.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 14. lutego. (st) Jutro rozpoczyna się w Warszawie zjazd radców handlowych przydzielonych do polskich placówek zagranicznych. W zjeździe wezmą udział urzędnicy poszczególnych min., oraz czynnikii zainteresowane w rozwoju eksportu polskiego.

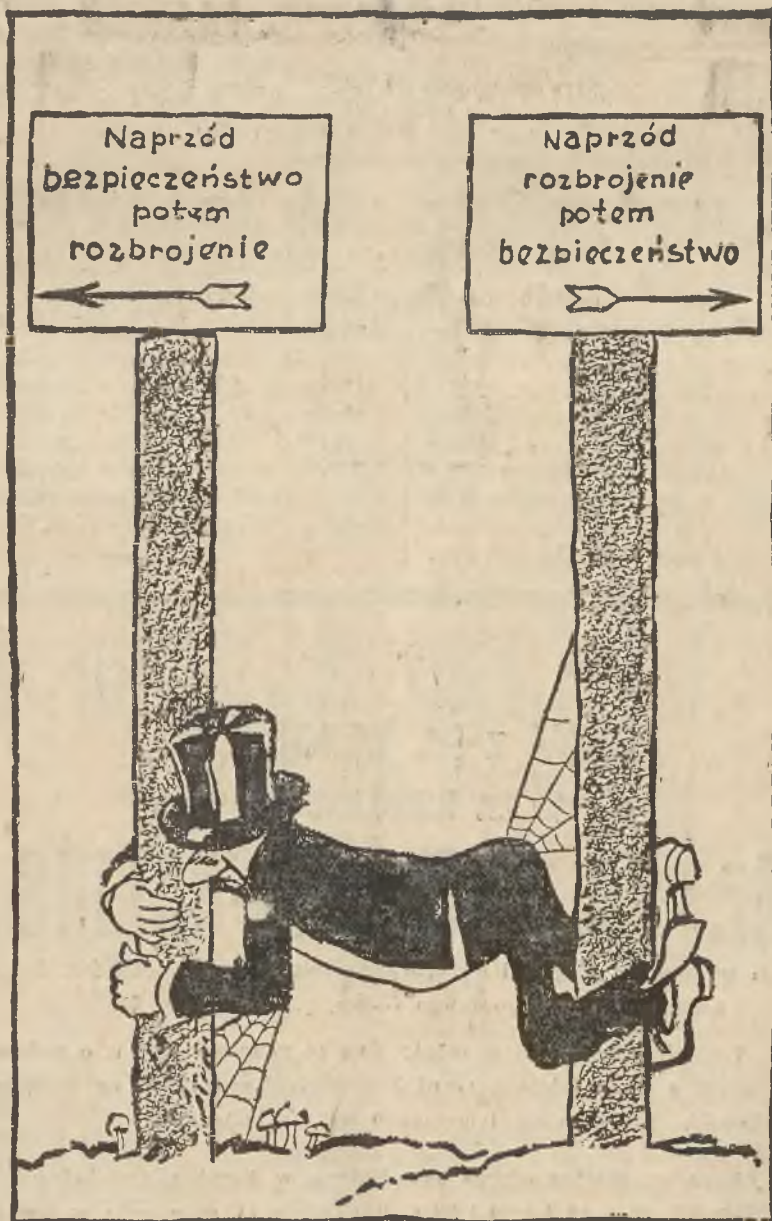
PRZEDSTAWICIELSTWO ZDROWISK W IZBIE HANDL.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 14. lutego. (ab) P. min. Kwiatkowski przyznał związkowi uzdrowisk polskich prawo posiadania przedstawiciela w krakowskiej Izbie handl. i przem. w charakterze radcy tej Izby.

MARSZAŁEK FOCH.

Parż. 14. lutego. (Tel. G. P.) Stan zdrowia marszałka Focha po ostatnim pogorszeniu znacznie się poprawił.

Z krętu politycznej.

OBECNY STAN AKCJI ROZBROJENIOWEJ.

Niby pijany płotu, tak państwa Europy trzymają się kurczowo dwu sprzecznych koncepcji, wyrażonych na powyższych drogowskazach. Sprawa pokoju w ten sposób stanęła na martwym punkcie.

WZROST BEZROBOCIA.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 14. lutego. (ab) Liczba bezrobotnych w ostatnim tygodniu wynosi 171.215, przyczem wykazuje wzrost o 5.031 osób. Lwów wykazuje wzrost bezrobotnych o 399 osób, Stanisławów o 152. Wzrost bezrobocia zauważyć się dał w zawodzie metalowym, włókienniczym, budowlanym oraz wśród pracowników umysłowych.

POLSKI POSEŁ-KOMUNISTA ZMARŁ W PRADZE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 14. lutego. (ab) W Pradze zmarł poseł komunistyczny do Sejmu, Józef Skrzypa. Skrzypa miał na podstawie decyzji głównej komisji wyborczej objąć w tym Sejmie mandat opróżniony po rezygnacji posła Sochackiego. Nie złożył jednak wogóle ślubowania poselskiego z powodu choroby. W miejsce zmarłego wejdzie do Sejmu następny kandydat z listy komunistycznej z okręgu Sosnowiec-Będzin.

LLOYD GEORGE PASTRAŁ LWIĄ GRZYWĘ...

Londyn, 14. lutego. (Tel. G. P.) Niebywałą sensację wywołał wczoraj w Izbie gmin fakt, że Lloyd George dał sobie ostrzyż słynną swą „lwią grzywę“. Jak wiadomo potrząsanie tą czupryną należało do jednego z najbardziej charakterystycznych gestów b. premiera angielskiego.

TO UGODZIŁO ICH W NAJCZULSZE MIEJSCE...

Londyn, 14. lutego. (Tel. G. P.) „Manchester Guardian“ w dłuższym artykule, pochodzącym od redakcji, ostro atakuje rząd polski w związku z jego inicjatywą w sprawie rozszerzenia traktatu o mniejszościach na wszystkie państwa.

Znaczenie ugody z Watykanem dla polityki włoskiej.

ZNAMIENNE ZANIEPOKOJENIE WE FRANCJI. — CELE MUSSOLINIEGO. — PATRONAT NAD KATOLIKAMI WSCHODU. — ZMNIEJSZANIE SIĘ WPŁYWÓW FRANCJI W ŚWIECIE KATOLICKIM. — SKUTKI NIEOBLICZALNEJ POLITYKI COMBESA.

Lwów, 15 lutego.

Jeszcze włosko-watykański konkordat nie został ratyfikowany, a już odezwano się bardzo znamienne, bo zaniepokojone echo tego wypadku — we Francji. Równocześnie w kilku organach prasowych, reprezentujących różne bieżące kierunki polityczne, podniesione zostały obawy, że wzmocnienie Państwa Kościelnego i związanie z nim akt pojednania Kwirynału z Watykanem stanie się dla Włoch punktem wyjścia do wzmocnienia ekspansji politycznej na Bliskim Wschodzie. Ze teraz Włochy starać się będą o patronat nad światem katolickim Lewantu, korzystając z upadku starej konkurencji austriackiej i ze słabości wpływów francuskich.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że Mussolini, dążąc do pojednania ze Stolicą Apostolską, miał przede wszystkim na oku perspektywę polityczną, otwierającą się dla państwa włoskiego. I naturalnym jest także, że naród, liczący 40 milionów katolików, uważa się za najbardziej powołanego do roli opiekuna interesów kościelnych. I wreszcie że misja taka posiada poważne walory polityczne i tyle znaczy, co rozprzestrzenienie wpływów kulturalnych i gospodarczych żywiołu włoskiego na nowe obszary.

Nie tak dawno zwracaliśmy uwagę, że zdobycie terenów kolonizacyjnych jest dla Włoch zagadnieniem bytu i rozwoju już w najbliższej przyszłości. Zagadnienie to ustawicznie zaostża się, a dotychczas rozwiązane nie zostało. Zarówno eksperyment z Abisynią skończył się odwrotem, jak też próby skolonizowania Trypolisu przyniosły odwrót przed silniejszym piaskiem pustynnym. Śląd dziś widzimy chaotyczny nacisk we wszystkich kierunkach, ku Alpom, ku południowej Francji i jej kolonjom w Afryce, ku Bałkanowi. Patronat nad katolikami Bliskiego Wschodu byłby w tych warunkach sposobnością nadzwyczaj pożądaną.

We Francji, której ekspansja kulturalna w dużej mierze opiera się na państwowo-kościelnych tradycjach, takie pociągnięcie Mussoliniego budzić musi tem żywsze obawy, że nawet bez wzmocnienia konkurencji innego narodu wpływy francuskie z roku na rok topnieją. Przypominamy, że podstawą ich jest działalność misji zakonnych i że misje te wymykają się z rąk francuskich, ponieważ ustawodawstwo Francji utrudnia ich przyrostu drona nowicjatu. Sprawa ta stała się przedmiotem troski rządu francuskiego i nie tak dawno usiłował sam Poincaré przeformować zmianę ustawy, uniemożliwiającej dalsze istnienie zakonów misyjnych.

N A D E S I A N E.

†
Msza św.

za duszę ś. p. Prof. Dra

Władzimirza Łukasiewicza

odprawiona zostanie

17-00 w ni. dziele, w k. ściele
OO. Jezuitów o godz. 12 1/2.

Oczywiście wniosek ten nie miał nic wspólnego z sentymentem religijnym, lecz powoływał się wyłącznie na zagrożony interes polityczny Francji. Mimo to głosami stronnictw lewicowych upadł, ponieważ nienawiść do Kościoła okazała się w parlamencie francuskim silniejsza niż dobro państwa.

I jeśli dziś Francuzi przewidują, że konkordat włosko-watykański kosztować ich będzie nowe straty, trudnoby

nam było zdobyć się na współczucie. Ostatecznie Francja ponosi i ponosić będzie następstwa swej polityki antykościelnej, która dziś rozdławia naród i jest podstawą separatyzmu alzackiego, a jutro decydować może będzie o odwrócenie politycznym i kulturalnym na Bliskim Wschodzie. Francuzi są dość trzeźwi, aby ocenić konsekwencje swego uporu i tracą tylko to, co na stracenie przeznaczili.

Sesja Sejmu zostanie zamknięta z początkiem marca.

NASTĘPNA ZAJMIE SIĘ REWIZJĄ KONSTYTUCJI.

(Telefem od naszego korespondenta)

Warszawa, 14 lutego. (ab) W kołach poselskich utrzymują, że sesja budżetowa Sejmu ma być zamknięta w pierwszych dniach marca, a to po definitywnym załatwieniu przedłożonych budżetowych. Po krótkiej przerwie ma być zwołana nowa sesja sejmowa dla rozpatrzenia projektu rewizji Konstytucji.

Polska każdej chwili gotowa zawrzeć z Niemcami pakt gwarancji.

ODPOWIEDZ MINISTRA ZALESKIEGO NA INSYNUACJE GROENERA.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) „Kurier Warszawski” donosi z Londynu, że wczorajszego „Review of reviews” przynosi odpowiedź ministra Zaleskiego na memoriał dowódcy Reichswchry gen. Groenera. Polski

minister odgiera zarzuty jakoby Polska miała plany zaburcze względem Rzeszy niemieckiej. Rząd polski gotów każdej chwili zawrzeć z Niemcami traktat, gwarantujący całość terytoriów obu krajów.

Kongres centr. Zw. górników

RADZIĆ BĘDZIE W KATOWICACH NAD POPRAWĄ PŁAC.

(Telefem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 14. lutego. (st.) Z Dąbrowy Górniczej donoszą do agencji „Press”: Wczoraj odbyła się wspólna konferencja przedstawicieli Rady Zjazdu przemysłowców górniczych i okręgowego Sekretariatu Centralnego Związku górników. Delegaci górników postawili żądanie polepszenia i powiększenia deputa-

tów węglowych. Porozumienia się osiągnięto. Dalsze rokowania zostały przesunięte do czasu załatwienia sprawy płac w górnictwie górnośląskim. Poinowiono zwołać do Katowic w najbliższym czasie kongres Centralnego Związku górniczego w sprawie poprawy płac.

PAŃSTWOWE ZAKUPY ŻYTA.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) W związku ze zniżkową tendencją cen zboża, p. min. Składkowski wydał polecenie Bankowi Rolnemu znacznego wzmocnienia tempa zakupu żyta na rzecz państwowej rezerwy zbożowej. Powyższa akcja odnosi skutek, gdyż w Warszawie dał się ostatnio zauważyć na giełdzie pewien wzrost cen.

URATOWANIE POLSKIEGO TOW. BUDOWLANEGO.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Odbyło się tu zgromadzenie wierzycieli Polskiego Tow. Budowlanego, które zawiesiło wypłaty. Przyjęło zasadę utrzymania nadal Polskiego Tow. Budowl. jako jednego z największych i zasłużonych instytucji. Przyjęło sposób uregulowania należności w wysokości 50 proc., płatnych do końca bieżącego roku.

BANK POLSKI NIE POBIERA PORTA OD WEKSLI.

Warszawa, 14 lutego. (Tel. G. P.) Bank Polski mając na celu potanieenie kredytu oraz uważając obniżenie stopy dyskontowej w chwili obecnej za niewskazane, zrezygnował z 30-groszowego porta od weksli. Należy to przypisać wielkiej dochodowości Banku w roku 1928.

REWIZJA UMOWY KARTELU ODSETKOWEGO.

Warszawa, 14 lutego. (Tel. G. P.) Pod wpływem Min. Skarbu, banki akcyjne, należące do kartelu odsetkowego, postanowiły w tych dniach zrewidować swoją umowę. Jak wiadomo, kartel odsetkowy ma na celu pewną ochronę kapitałów naszych przed ucieczką zagranicę, oraz podniesienie zysku oszczędnościowego.

BANK ROLNY BEZ WĘGLA.

(Telefem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 14. lutego. (st) Centrala Państw. Banku Rolnego, zatrudniająca około 600 osób znalazła się wczoraj w bardzo groźnej sytuacji. Wyczerpała rezerwy węgla, a poszukiwania na rynku nie odniosły skutku. O ile nie znajdzie się potrzebna ilość węgla, Bank w najbliższych dniach zawiesi swoje czynności.

POSIEDZENIE „PIONIERA”.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Odbyło się tu posiedzenie zarządu spółki wiertniczej „Pionier”, jak również zebranie członków spółki. Dokonano zmian kilku paragrafów statutu. Wybrano komitet wykonawczy w składzie pp.: pułk. Boerner, dyr. Hłasko oraz dyr. Friedecko.

SKAZANIE SZPIEGA LITEWSKIEGO.

Blutysiek, 14. lutego. (Tel. G. P.) Sąd okr. w Suwałkach skazał na 5 lat c. więzienia obywatela litewskiego Aleksa Edmunda Baziukiewicza, oskarżonego o uprawianie szpiegostwa w granicach Polski.

GEN. BOOTH PONOWNIE ZDETRONIZOWANY.

Londyn, 14. lutego. (Tel. G. P.) Wysoka Rada Armji zbawienia wybrała Higginsa, szefa sztabu gen. Armji zbawienia, następcą generała Bootha. Higgins otrzymał 42 głosy, Ewangelina Booth siostra generała 17 głosów.

†
IRENA z hr. WOLAŃSKICH

I-o voto hr. PINIŃSKA, II-o voto

Hr. de LAMEZAN-SALINS

zasnęła w Panu po długich i ciężkich cierpieniach, zaopatrzona Św. Sakramentami, dnia 14-go lutego 1929 r. przeżywszy lat 55.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, dnia 16-go lutego 1929 r. o godzinie 2-giej popoł. z domu żałoby przy ul. Ziemalkowskiego L. 8. na cmentarz Łyczakowski, gdzie zwłoki tymczasowo zostaną złożone

Msze św. żałobne odprawione zostaną w Bazylice Archikatedralnej w poniedziałek, dnia 18. lutego 1929 r., o godzinie 11 rano, oraz w kościołach parafialnych w Świrzu i Suszczynie

Na te smutne obrzędy zapraszają

MAŁŻ. CÓRKA I SYNOWIE

Wielkie zawieje śnieżne w Małopolsce Wschodniej. W razie odwilży -- grozi kęska powodzi.

ZNACZNA ZWYŻKA TEMPERATURY. — NA ODMIANĘ ZASYPUJE NAS ŚNIEG. — NIEPOKOJĄCE PROGNOZY. — GROZI NAM ZUPEŁNE USTANIE RUCHU KOLEJOWEGO W MAŁOPOLSCE.

Lwów, 15. lutego.

(jp). Niesłychana a tak długotrwała ostrość mrozów załamała się wreszcie, według wszelkiego prawdopodobieństwa. Maksimum należenia osiągnęła w niedzielę, 10. bm., a od tego dnia rozpoczęła się tendencja ku wyższej temperaturze. — Słaba i niepewna przez pierwsze dni, zaznaczała się tylko w podniesieniu słupka rtęci o 2 do 3 stopni przez poniedziałek i

wtorek, lecz już w środę nastąpiła wyraźna zmiana.

Mróż, wynoszący w godzinach rannych powyżej dwudziestu stopni, w ciągu dnia zelżał znacznie tak, że wieczór termometr wykazywał już tylko 10 stopni niżej zera. Ocieplenie wyraźne nastąpiło w dniu wczorajszym, gdyż już rano temperatura wykazywała tylko 7 stopni.

Niebezpieczeństwo nagłej zmiany.

Obniżenie się fali mrozów powitano z uczuciem ulgi wśród szerokich sfer ludności, dla których niemal trzytygodniowy okres syberyjskiego śniegu zimna był zaiste

kęską nie do zniesienia, zwłaszcza wobec trudności, jakie się wykłoniły co do zaopatrzenia miasta w węgiel. Podwyższenie temperatury łagodzi nieco kwestję węglową. Niestety, tak jak obecnie przedstawia się stan aury, nie można mieć pewności, że nie powstaną w tym kierunku nowe trudności. Po obniżeniu się fali mrozów bowiem, nastąpiły od środy znowu obfite opady śnieżne, połączone z zadymką, co niewątpliwie spowoduje ponowne zasypanie torów i przerwy w komunikacji kolejowej, która i do chwili obecnej odhyla się tylko ościelowo i z największymi trudnościami. Zasypanie torów uniemożliwi w dalszej konsekwencji transporty pociągów węglowych

w odpowiednim tempie. Zatem jakkolwiek dzięki wyższej temperaturze zapotrzebowanie węgla będzie o tyle mniejsze, to jednak należy przewidzieć, że jeszcze nie przedko nastąpi zupełne przełamanie kryzysu węglowego w mieście.

W każdym razie, o ile obecny stan barometru okazuje, zmiana, która nastąpiła w ostatnich dniach wróży, iż okres mrozów ma się ku końcowi, a raczej należy się spodziewać, że za

kilka dni nastąpi odwilż i prawdopodobnie opady deszczowe. Barometr bowiem wskazuje na niepogodę i wielki deszcz, a ciśnienie wynosi 72 st. Zmiana ta może przynieść z sobą rozmaite niespodzianki, gdyż nagłe roztopy grożą kęską powodzi. Pożądanym byłoby zatem, aby zmiana przechodziła z wolna — co według prognozy stacji meteorologicznej jest zresztą do przewidzenia.

Lodowce na ulicach miasta.

Obfite opady śnieżne w ciągu ostatnich dwóch dni przedstawiają i dla naszego miasta trudności komunikacyjne, a to nie tylko dlatego, że wzrósł się prac przy oczyszczaniu torów linii tramwajowych, ale nadto jezdnie większej liczby nie są zawałone olbrzymiami, do dwóch metrów sięgającymi zwałami lodowymi, które w szerokości swej dochodzą niemal do środka jezdni. — Zwały te zostały przerzucone na jedną stronę ulic jeszcze przed okresem silnych mrozów, w tym celu, aby je sukcesywnie wywozić. Niestety, niesłychana obniżka temperatury wstrzymała sprawność wywozu nagromadzonych mas śnieżnych i lodowych, gdyż nie sposób było pracować intensywnie przy mrozie, dochodzącym do 32 stopni. Obecnie wskutek nowych opadów nagromadzone z jednej strony zwały podnoszą się jeszcze, zaś odmiatanie chodników prowadzi do wytworzenia się nowych wałów po drugiej stronie jezdni. — Wskutek tego już obecnie w niektórych ulicach ruch kołowy staje się niemal niemożliwy, bo pozostaje tylko wąski wąwóz między dwomawałami śnieżnymi, przez które trudno przejechać, a już problemem nie do rozwiązania staje się wyminiecie się na tej przestrzeni dwóch pojazdów. — Zakład czyszczenia miasta, który w ostatnim czasie wykazuje wiele sprawności i energii, zabierze się zapewne energicznie teraz, gdy mrozy zelżyły, do usunięcia tych przeszkód komunikacyjnych i zorganizuje pracę w ten sposób, aby oczyścić jak najszybciej miejsca, gdzie sytuacja przedstawia się najbardziej krytycznie.

Mimo obniżenia fali zimna, w dniu wczorajszym nadal płonęły w mieście stosy drzewa magistrackiego dla ogrzania zziębniętych biedaków, niemniej w dalszym ciągu były czynne miejskie herbaciarnie i kuchnie

polowe, do których gromadziły się nieustannie zgłodniałe i przeziębłe rzesze. Przez dzień wczorajszy krążyły w różnych stronach miasta 4 kuchnie polowe, używane przez wojskowość, rozdzielając między ubogą ludność gorącą kawę, następnie w porze obiado-

polowe, do których gromadziły się nieustannie zgłodniałe i przeziębłe rzesze.

Przez dzień wczorajszy krążyły w różnych stronach miasta 4 kuchnie polowe, używane przez wojskowość, rozdzielając między ubogą ludność gorącą kawę, następnie w porze obiado-

Zamiecie śnieżne grożą

ZUPEŁNEM ZATAMOWANIEM KOMUNIKACJI KOLEJOWEJ.

Informacje, jakie otrzymujemy z lwowskiej Dyrekcji kolei potwierdzają wyrażone powyżej obawy, iż opady śnieżne ostatnich dwóch dni zagrażają nowymi trudnościami i komplikacjami w ruchu kolejowym.

Sytuacja obecnie już przedstawia się bardzo krytycznie, w obrębie całej dyrekcji kolejowej lwowskiej. Jak donoszą z przestrzeni, z powodu gwałtownej zamieci śnieżnej, pociąg osobowy nr. 28, który wyjechał jeszcze w środę wieczór ze Lwowa, ugrzązł w zaspach śnieżnych między Mościskami a Medyką i do godziny drugiej popołudniu, kiedy wpłynął ostatni meldunek, nie zdołano go uruchomić. — Niemniej krytycznie brzmią doniesienia z innych odcinków. Między Mszaną a Gródkiem utknęły również pociągi osobowe, jak niemniej utworzył się zator śniegowy pod Skniłowem. W następstwie tego, już wczoraj w godzinach popołudnio-

wej książki, popołudniu zaś gulasz z podrobiami i konserw.

Dary pieniężne ofiarowane przez dr. Loewensteina w sumie 5.000 zł., Miejską Kasę Oszczędności w sumie 1.000 zł. i przez Związek Kas Oszczędności w sumie 100 zł. rozdzielono w sposób następujący: 2.000 zł. oddano do dyspozycji izrael. gminie wyznaniowej, 600 zł. żydowskiemu komitetowi niesienia pomocy biednym, po 300 zł. rozdzielono między sześć komisariatów dzielnicowych na bony żywnościowe i opałowe, po 400 zł. otrzymały tanie kuchnie dla ubogich przy ul. Wronowskich, Teatynskiej, Albertyni i Albertynki, a 100 zł. ochronka im. Piłsudskiego.

wych została zatarasowana główna linia Lwów—Przemyśl, jakoteż linie Lwów—Sambor i Lwów—Stryl, a przeszkody są tak poważne, że należy się liczyć z koniecznością zupełnego zamknięcia tych linii.

Przebieg między Przeworskiem a Leżajskiem jest również zupełnie zawałowany, a pociąg pospieszny, który we środę wieczór wyjechał z Warszawy dopiero wczoraj po południu dostał się do Przeworska.

Z powyższych doniesień wynika, że jeśli zamieć nie ustanie w najbliższych godzinach, to grozi naszemu miastu zupełne odcięcie od świata, na niewiadomy przeciąg czasu, co spowodowałoby katastrofalne skutki. Wyrazić należy nadzieję, że energicznej akcji naszych władz kolejowych uda się ograniczyć rozmiary tej katastrofy i utrzymać przynajmniej ograniczony ruch komunikacyjny.

Firma

Berta Stark

magazyn pończoch, rękawiczek i bielizny damskiej

pl. MARJACKI 3.

Firma

André

magazyn mód męskich

pl. MARJACKI 9.

na ządanie P. T. Klientów ustanawiają jeszcze

JEDEN DZIEŃ GRATISOWY!

W okresie od 15 LUTEGO DO 15 MARCA b. r.

Dzień ten zostanie w ogłoszony dnia 18 marca b. r. i w dziennikach podany do publicznej wiadomości.

Wielki wybór! Ceny nie zmienione!

Po wielkich mrozach -- silne śnieżycy tłumią nadal ruch pociągów.

Katastrofalna sytuacja we Wsch. Małopolsce.

SZEREG MIAST ODCIĘTYCH OD ŚWIATA. — KONFERENCJE RZĄDOWE W SPRAWIE AKCJI POMOCY. — DYR. DEPART. CIECHANOWIECKI OTRZYMAŁ POLECENIE ODCZYSZCZENIA TORÓW MAŁOPOLSKICH ZAPOMOCĄ SPECJALNEGO POCIĄGU. — URUCHOMIENIE POCIĄGÓW WĘGLOWYCH.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 14. lutego. (ab.) Władze centralne otrzymały dziś sprawozdanie o ruchu kolejowym na terenie całego państwa. Katastrofalnie przedstawia się sytuacja w dyrekcji lwowskiej i stanisławowskiej, w związku z szalejącą od kilku dni śnieżycą. Wszystkie szlaki dyrekcji lwowskiej są zamknięte. Jedynie z trudnością utrzymywany jest na jedynym torze ruch między Lwowem

a Rzeszowem, Tarnopol i woj. tarnopolskie zupełnie odcięte od świata. W obrębie dyr. gdańskiej trwa zamieć. Cały szereg pociągów ugrzązł w drodze. W dyrekcji krakowskiej sytuacja wykazuje poprawę, tak samo w dyrekcji katowickiej.

W ciągu dnia wczorajszego wysłano z Katowic 62 pociągów towarowych przeważnie z węglem, podczas gdy normalnie wysyła się 100 wagonów dzien-

nie. W dyr. wileńskiej zamieć spowodowała wstrzymanie kilku pociągów. Pociągi gdzieindziej kursują przy pomocy plugów, niemniej jednak ruch pociągów i praca przelokowa jest bardzo utrudniona.

Nadeszły raporty wojewodów z całego kraju o ciężkiej sytuacji węglowej, dały władzom centralnym dostateczną ilość materiału orientacyjnego, celem wydania zarządzeń dla zaopatrzenia w

węgiel wszystkich stron państwa. Dziś odbyła się między miarodajnymi czynnikami żywa wymiana zdań w sprawie zwiększenia energii w przeprowadzaniu pociągów węglowych do stolicy i większych miast. Specjalne instrukcje otrzymała kolej, od sprawności której w pierwszym rzędzie zależy nasycenie wewnętrznego rynku węglowego. Przebieg tych konferencji był następujący:

P. Premier Bartel odbył konferencję z min. Kühnem w sprawie uporządkowania transportów węglowych na kolejach. Następnie odbyła się pod przewodnictwem p. Premiera konferencja przy udziale Ministrów skarbu, komunikacji, poczt i spraw wewn.

Omawiano sytuację powstałą wskutek mrozów i zawięzi śnieżnych, wytworzonej we wszystkich rodzajach komunikacji. Wedle relacji najfatalniej i najkrytyczniej przedstawia się sytuacja obecnie na terenie Małopolski Wschodniej.

Lwów ma — jak zawiadomiono władze centralne — przerwany wszelki kontakt z miastami prowincjonalnymi. Wydany został cały szereg zarządzeń, zmierzających do szybkiego zlikwidowania tego fatalnego stanu rzeczy.

Na konferencję Premiera Bartla z min. Kühnem wzywani byli dyrektorzy poszczególnych departamentów Min. komunikacji, poczem polecono p. Frankowi skierowanie niektórych pociągów z węglem do miejscowości całkowicie pozbawionych opału, zaś p. Ciechanowiecki otrzymał polecenie uruchomienia linii kolejowych specjalnie dla transportów węgla i żywności. Zarazem chodzi o przywrócenie normalnej komunikacji między Warszawą a Bukaresztem przez Sniatyn—Stanisławów, Lwów—Rozwadow.

Dziś wieczorem wyjeżdża z Warszawy pociąg specjalnie uruchomiony przez oddziały techniczne min. komunikacji w celu oczyszczenia toru na terenie najbardziej zagrożonym, tj. w obrębie dyr. lwowskiej i stanisławowskiej Min. komunikacji powierzył tę akcję dyr. depart. Ciechanowieckiemu, który objął komendę nad tym pociągiem. W pociągu znajduje się wielka ilość rozmaitych narzędzi i łopat oraz transportowane będą plugi motorowe.

50 milionów złotych szkody

WYRZĄDZIŁY MROZY POLSKIEMU KOLEJNICTWU.

Warszawa, 14 lutego. (ab) Min. komunikacji ogłosiło dziś prowizoryczne obliczenie strat, jakie wyrządziły kolejnictwu polskiemu w ostatnich dziesięciu dniach mrozy. Straty te wyrażają się w olbrzymiej sumie 50 milionów zł. I tak 4 milj. zł. dziennie deficytu miały kasy kolejowe z powodu niedochodzenia na czas transportów towarowych. Za dziesięć dni stanowi to poważną sumę 40 milj. Na pozostałe 10 milj. zł. obliczone są szkody w taborze kolejowym. Najbardziej ucierpiał z powodu mrozów parowozy.

Sparalizowanie ruchu pociągów

W DYREKCJI LWOWSKIEJ.

Lwów, 15. lutego.

Dyrekcja kolei we Lwowie komunikuje:

Z powodu ponownych zasp śnieżnych wstrzymano z dniem 14 bm. aż do odwołania ogólny ruch pociągów na linii Lwów—Rawa Ruska, na stopnie na linii Lwów—Podhajce (za wyjątkiem pociągów podmiejskich Lwów—Lyczaków—Winniki) oraz ruch towarowy na linii Lwów—Lawoczne.

Ze względu na zaspę śnieżną wstrzymuje się aż do soboty, 16. bm. włącznie bieg pociągów Nr. 21 i 24 na linii Lwów—Przemyśl, Nr. 22 i 23 na linii Przemyśl—Rzeszów, Nr. 38 i 39 na linii Lwów—Gródek Jagielloński.

W Polsce znaczny spadek mrozu w reszcie Europy dalej mroźna aura.

OLBRZYMIE ŚNIEŻYCE W EUROPIE CENTRALNEJ PARALIŻUJĄ KOMUNIKACJĘ. — WIELKIE MROZY W SZWAJCARJI I FRANCJI.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 14 lutego. (st) Dziś w całym kraju temperatura poprawiła się. Największe mrozy nie przewyższają 15 stopni. W górach zaś wynoszą zaledwie —10 stopni. W Warszawie o godz. 8 rano było 11 stopni mrozu, tyleż w Poznaniu, na Hali Gąsienicowej 3, w Morskiem Oku 4, w Zakopanem —6, w Pucku 9, w Gdyni, w Kielcach, w Bydgoszczy i Grudziądzu 10, w Krakowie 13, Póhulance 15 stopni. O godz. 3 popoł. w Warszawie było 8 stopni.

Paryż, 14. lutego. (Tel. G. P.) Według doniesień z całej Europy w dalszym ciągu trwa mroź i zaniecie śnieżne. Jest wiele wypadków śmiertelnych. We wschodniej części Francji termometr wskazywał dziś —28°, w departam. centralnych —26°. Pociągi kursują ze znacznym opóźnieniem.

W Czechosłowacji, Austrii i na Węgrzech trwają burze śnieżne. Na szynach kolejowych pokład śniegu dochodzi do 2 metrów wysokości, co uniemożliwia komunikację. W Szwajcarii panują wielkie mrozy (do —30°). Według doniesień z Wiednia, panuje tam dotkliwy brak węgla i wody. Bardzo wiele osób doznało odmrożeń.

POŁĄCZENIA TELEGRAFICZNE NAPRAWIONE

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Mimo silnych mrozów linie telegraficzne zostały już prawie w całości naprawione i komunikacja na tej drodze wróciła do stanu normalnego. Natomiast połączenia telefoniczne wciąż jeszcze szwankują.

WE LWOWIE

Lwów, 15. lutego.

Lwowski Instytut Meteorologiczny na Politechnice informuje, że dziś

o godz. 9-tej rano notowane —9.6 C., co w porównaniu z poprzednią temperaturą oznacza znaczne ocieplenie. Jednakowoż wznagający się wciąż wiatr wschodni nie rokuje generalnej zmiany na lepsze. Barometr wykazuje tendencje zniżkowe.

ŁAMACZ LODÓW OSWOBODZIŁ PORT GDYŃSKI.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Wobec nieścisłych informacji co do Gdyni min. przem. i handlu informuje, że zarządziło sprowadzenie silnego łamacza lodu „Baldera” z Sztokholmu. Łodolamacz ten o sile 636 koni oczyszcza wewnętrzne baseny. Obecnie w porcie stoi 30 statków, z których kilka jest gotowych do wyjazdu.

WOBEĆ GROŹBY POWODZI.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) W dn. 15. bm. w komisarjacie rządu m. Warszawy odbędzie się posiedzenie poświęcone kwestji ewentualnej (w związku z podniesieniem się temperatury) katastrofy powodzi. Mają być opracowane plany robót zapobiegawczych, do których przystąpi się niezwłocznie.

W AUSTRII.

Wiedeń, 14. lutego. (Tel. G. P.) Ucierpiał bardzo ruch kolejowy między Wiedniem i Budapesztem. To samo dzieje się na liniach kolei południowej.

W JUGOSŁAWII.

Wiedeń, 14. lutego. (Tel. G. P.) Donoszą z Zagrzebia, że wskutek obfitych opadów śnieżnych, komunikacja z Zagrzebiem jest zupełnie przerwana.

Pociągi uwięzły w śniegach.

NIE MA WIĘŚCI O LOSIE PO CIĄGU LWÓW—WARSZAWA.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 14. lutego. (ab) Do Warszawy nadeszły wiadomości, że na linii Rejowiec—Zawada utknął pociąg pośpieszny towarowy. Wysłano mu na pomoc dwie lokomotywy utknęły także w śniegu. Pociąg osobowy zdążający z Warszawy do Lwowa utknął w Rejowiecu. Pociąg pośpieszny zdążający ze Lwowa do Warszawy stanął w Przeworsku. Na szlaku Rozwadow—Przeworsk pociąg osobowy zmierzający ze Lwowa do Warszawy utknął pod Rozwadowem. Pociąg lwowski, który wczoraj w nocy wyszedł ze Lwowa do Warszawy do tej

W SŁOWACJI.

Praga, 14. lutego. (Tel. G. P.) Mroźne zezłał, jednakże w całej Słowacji trwają tak silne zamiecie śnieżne, że bardzo wiele pociągów uległo zablokowaniu.

EXPRESS UWIAZŁ W ŚNIEGU.

Wiedeń, 14. lutego. (Tel. G. P.) Express, który wyjechał wczoraj z Budapesztu w stronę Riwieri utknął w drodze z powodu zawięzi śnieżnej koło Walsenburg. Podróżni są zaopatrzeni w żywność.

MROŹ POWODEM OLBRZYMICH STRAT W ANGLJI.

London, 14. lutego. (Tel. G. P.) Ubiegłej nocy temperatura była niższa niż kiedykolwiek. Straty spowodowane pokaniem rur obliczają na dziesiątki tysięcy funtów szterlingów.

W ROSJI POCIEPLAŁO.

Moskwa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Z prowincji sygnalizują o znacznym osłabieniu fali ostrych mrozów. — Znaczny wzrost temperatury skonstatowano na Krymie (minus 2 do 8 st.).

W POLN. NORWEGII CIEPŁO!

Berlin, 14. lutego. (Tel. G. P.) W Vardø w półn. Norwegji panuje obecnie najwyższa temperatura w Europie: 8° C. powyżej zera. Z Grenlandji donoszą, że wskutek względnie wysokiej temperatury ludność eskimowska nie może (z powodu braku śniegu) wyruszyć na polowania na saniach.

chwili nie przybył do stolicy i brak jest wogóle wszelkich wiadomości co się z nim stało.

POCIĄGI Z WARSZAWY ODCHODZĄ NORMALNIE.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 14. lutego. (st) Warszawska dyrekcja kolejowa informuje, że w dniu dzisiejszym wszystkie pociągi odeszły normalnie, a jutro przywrócony będzie ruch normalny na kolejach. Dziś pociąg krakowski pośpieszny spóźnił się o 3 godziny, zdolbu nowski o 2 godz., poznański o 1.10 g.

P. Pilewski wicewojewoda lwowskim.

WICEWOJ. GRONZIEWICZ PRZYSZEDŁBY DO POZNANIA.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 14 lutego. (st.) W związku z informacją o zmianie zast. komisarza rządu m. Warszawy dowiadujemy się, że p. wicewojewoda Jerzy Pilewski otrzymać ma równorzędne stanowisko wicewojewody we Lwowie. Równocześnie dowiadujemy się, że najpoważniejszym kandydatem na stanowisko zastępcy komisarza rządu w Warszawie obok wymienionego już inż. Dychdalewicza, jest wicewojewoda po-

znański Olpiński, którego stanowisko w Poznaniu miałby zająć wicewojewoda lwowski p. Gronziewicz.

GROŹNY STAN PARKER-GILBERTA.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Agent reparacyjny Parker Gilbert zapadł w Paryżu na grype. Stan jego ma być groźny. Podobnie małżonka Gilberta ciężko zaniemogła.

Przemówienia obrońców w procesie Atamańczuka i Werbickiego.

Wyrok spodziewany w sobotę.

PROKURATOR UZUPEŁNIA SWĘ WYWODY. — MOWA OBROŃCY DRA SZUCHEWYCZA. — ATAMAŃCZUK „NAIWNE DZIECIĘ W IEJSKIE”. — FAŁSZYWY PASZPORT, JAKO ŚRODEK DO SPOKOJNYCH STUDJÓW. — „DE DITKO NE MOŻE, TAM BABU PISZŁE”... — OSOBLIWIE ZASTOSOWANA CYTATA z H. ZBIERZCHOWSKIE GO. — „SPOŁECZEŃSTWO JEST ZACIEKAWIONE(!)” — ZŁY KACZOR I NIEDOBRZY JAJKO.

Lwów, 15. lutego.

(—) Na wstępie wczorajszej rozprawy prok. dr. Laniewski uzupełnił swoje przemówienie, wygłoszone przedwczoraj, naświetlaniem zeznań świadka Fryderyka Arenda, stwierdzając, że zdaniem Prokuratora, świadek istotnie widział jakichś dwu Ukraińców na ul. Królewskiej, ale nie sprawców. W czasie tym kręciło się bowiem w pobliżu domu zamieszkanego przez śp. Kuratora wielu Ukraińców, którzy inwigilowali kuratora Sohińskiego.

Następnie zabrał głos obrońca pierwszego oskarżonego, Atamańczuka, dr. Szuchewycz. Mowca nawiązując do twierdzenia p. Proku-

ratora, że „res judicata pro veritate habetur”, uważa, że trzeba przyjąć, że sprawcą moralnym była U. W. O., ale to jest jednak mało, bo za czyn może na zasadzie prawa karnego ten tylko odpowiadać, kto się czynu tego dopuścił, lub kto był pomocny przy jego dokonaniu. Należenie oskarżonych do U. W. O. nie może przez to stanowić faktu, że czynu tego dokonali.

Rozprawa nie udowodniła, kto z dwóch strzelił do Kuratora. Wie się tylko, że było ich dwóch, a jeden strzelał. Zdaniem obrońcy strzelał ten, który szedł po lewej stronie. Nie wiadomo jednak, kto nim był.

jących, to on byłby pierwszy, któryby przysięgł na niewinność Atamańczuka. Przemowę zakończył apelem o werdykt uniewinniający.

Przemówienie obrońcy Werbickiego.

Zabrał głos drugi obrońca Werbickiego adw. dr. Starosolski. Mowca rozpoczął wywody od stwierdzenia, że proces ten nie jest polityczny, lecz polityczny byłby wtedy tylko, gdyby sprawca jawnie przyznał się, że mordu dokonał z tych a tych pobudek politycznych. Tu mamy do czynienia z procesem kryminalnym, ale kryjącym w sobie niebez-

pieczeństwo procesu politycznego. Społeczeństwo jest zaciekawione(!), a zaciekawienie to ma podłoże polityczne. Może to być bardzo niebezpieczne dla werdyktu, który sędziowie przysięgli mają wydać i dlatego obrońca wolałby dziś, by sprawa Atamańczuka i Werbickiego była sądzona przed forum orzekającym sędziów, prawników, a nie sędziów laików.

Następnie omawia dr. Starosolski zeznania Żukowa, Kaczora i Jajki. Twierdzi, że Żuków to co wiedział, przeczytał w „Gazecie Porannej”. Kaczor jest człowiekiem złym. Chciał on przez zadenuncjowanie Werbickiego dostać się z powrotem na posadę, którą utracił. Jajko natomiast był kilkakrotnie dyscyplinarnie przenoszony za złe odnoszenie się do ukraińskich więźniów politycznych. Wobec właśnie dlatego należy dać wiarę zeznaniom Jajki, który nie miał żadnych korzyści ze swego stanowiska, aniżeli zeznaniom Kaczora. Co do Steciukowej stwierdza mowca, że uległa ona pokusie związania swojej osoby z tak głośną sprawą jak ta, chciała użyć rozgłosu swego nazwiska.

Z kolei przeszedł mowca do kwestii alibi Werbickiego, poczem o godz. 4-tej przerwano rozprawę do dnia dzisiejszego. Wyrok spodziewany w sobotę.

Pechowiec Atamańczuk.

Obrońca określa klienta swego Atamańczuka, jako **naivne dziecko wjejskie**, od młodości garmące się do nauki i prześladowane jakimś fatum. W czasie wyborów w r. 1922 trzymano go kilka miesięcy w więzieniu śledczym z powodu **omyłki nazwiskowej**, szukano mianowicie Wasyla Atamaniuka, a aresztowano Atamańczuka. W czasie służby wojskowej miał **dochodzenia o zdradę stanu**, a dochodzenia te Prokurator wojskowy w Zamościu umorzył.

Po powrocie z wojska w pierwszym już dniu czekała go w domu rewizja. Być może spokojnie studiować nabył fałszywy paszport (!)

Co do pobytu oskarżonego między r. 1925 a 1926, to tłumaczył się on w naiwny sposób, że był w Kijowie z niejakim Czerniawskim. **Nie należy kłamstwa jego brać zbyt serio (?)** Na poparcie swojej tezy obrońca przytacza zdania wybitnych kryminologów.

Reguły psychologii szoferów.

Następnie zbija dr. Szuchewycz depozycje świadka Hassmana. Twierdzi, że miarodajne winny być zeznania świadków dra Ciepelińskiego i Haczewskiej, albowiem oni mają pewne zapiski, a dowody rzeczowe, jak stwierdził p. Prokurator, są najważniejszymi i klasycznymi dowodami procesu modernistycznego.

Hassman nie mógł widzieć dokładnie twarzy Atamańczuka, a to dlatego, bo w chwili, kiedy brał pieniądze to z pewnością **według reguł psychologicznych (?) patrzył na jego rękę, a nie na twarz**. Co do świadka Steciukowej mowca podnosi, że notoryczna jej kłamliwość została na rozprawie stwierdzona. Steciukowa jest **histeryczką**, a histerycy mają wielką skłonność do kłamania, do tzw. pseudologii fantastycznej. Dalszym dowodem winy Atamańczuka miało być to, że **uciekał**. Obrońca nie dziwi się wcale temu i uważa, że jest to ludzkie. Przyskwybie prawników rzymskich mówi: „wynik procesu jest zawsze niepewny”. Atamańczuk mimo swej niewinności mógł się obawiać, czy go nie zasądzą. Zresztą to nie jest jego wina, lecz Korolukowej, „**bo de ditko nie może, tam babu pizśle**”. Korolukowa nakłoniła go nie tylko do ucieczki krytycznego wieczora, pomimo, że Atamańczuk wcale uciekać nie zamierzał. Odnosnie do kina stwierdza obrońca, że Derlycia poszedł z Atamańczukiem, tylko w czasie przesłuchania na policji nie mógł sobie tego przypomnieć. Wywody swoje kończy obrońca dr. Szuchewycz wzywaniem do sędziów

przysięgłych, by nie oglądać się na opinię, albowiem jak powiedział Henryk Zbierzchowski: „**Bo jak świni dasz mowę, powie świństwo**”.

Pozatem namierza obrońca, że gdyby istniała instytucja spółem przysięga-

Włamywacze pod mylnym adresem

NAMORDOWALI SIĘ PRZY WYBIJANIU DZIURY W POWALE PIWNICY, ALE POMYLILI SIĘ O JEDEN SKLEP.

Lwów, 15. lutego.

(—) Ubiegłej nocy niewysłuchani narazie sprawcy uplanowali włamanie do współdzielni krawieckiej pod firmą „Zetka” w pasażu Hausmanna l. 9. Sprawcy najpierw własnili do piwni-

cy i wybili otwór, ale skutkiem pomyłki otwór wybili do sklepu galanteryjnego **Samue'a Leitnera**, znajdującego się obok lokalu „Zetki”. Zorientowawszy się w pomyłce, złodzieje wycofali się, niczego nie zabrawszy.

Najbliższe posiedzenie Rady Przyb. odbędzie się już w odnowionej sali ratuszowej.

Lwów, 15. lutego.

(lp) Sala obrad Rady miejskiej została już odrestaurowana i najbliższe posiedzenie Rady Przybocznej odbędzie się już w ratuszu. Jak wiadomo w sali

obrad wykonano nowe stropy żelazno-betonowe według projektu inż. Rawskiego. Konstrukcję obliczył inż. Dutka, roboty zaś pod kierunkiem inż. Weissa przeprowadziła znana firma **Rudolfa Martuli**, który już wiele pięknych budów w mieście wykonał.

Sala utrzymana w tonie białokremowym, sufit zaś kasetonowy, zdobiony pięknymi sztukateriami. W kasetonach i na gzymsach umieszczono setki lamp elektrycznych. W sali pozostawiono dawne świeczniki odnowione i uzupełnione staraniem p. Martuli.

Z sali usunięto obraz „Polonii”, który na razie, do uchwały odośnej komisji, pozostaje w galerii miejskiej. W miejsce obrazu firma Matwijowski wykonała gustowne draperie o barwach miasta i państwa, na tle których zawieszono portret p. Prezydenta Mościckiego, a góry zaś Orła Białego. Na ścianach sali rozwieszono w porządku chronologicznym portrety prezydentów miasta od Ziemiałkowskiego do Neumana.

Aczkolwiek rekonstrukcja sali pociągnęła za sobą wydatek około 70.000 zł., nie jest jeszcze definitywnie ukończona. Istnieje projekt ustawienia pulpity dla radnych i tribuny dla prezydium kosztów około 50.000 zł. Odnowienie sali jest dalszym etapem restauracji ratusza. W bieżącym roku magistrat przystąpi do ułożenia płyt na korytarzach, odnowienia salonów reprezentacyjnych przedm. miasta, a w końcu do rekonstrukcji wieży ratuszowej.

Urzednicy otrzymają zwrot różnicy dodatku mieszkaniowego za r. 1928?

SPRAWĘ TĘ ROZSTRZYGNIE UCHWAŁA SEJMU. — PODWYŻSZENIE MIESZKANIOWEGO OBEJMIE I PRACOWNIKÓW KOMUNALNYCH.

z tego korespondent

Warszawa, w lutym.

Opierając się na uchwale Rady ministrów z d. 20 grudnia r. z., Min. skarbu zarządziło **wypłacenie za styczeń urzędnikom państwowym podwyższonego dodatku mieszkaniowego w postaci zaliczki**. Zarządzenie wypłaty tego dodatku za luty nastąpiło na mocy uchwały Rady ministrów z d. 17 stycznia r. b.

Jednocześnie Min. skarbu wystąpiło do Rady ministrów o **wniesienie do Sejmu projektu ustawy**, upoważniającej Radę ministrów do **podwyższenia od 1 stycznia 1929 r. stawek dodatku na mieszkanie** w tym stosunku, w jakim wzrosło komorne w domach, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, w czasie od 1 grudnia 1929 r. do 1 stycznia 1929 r.

Wypłata tego dodatku jest zaliczkowa. Moc ustawy z d. 12 czerwca 1924 r., nadająca prawo Radzie ministrów przyznawania dodatków mieszkaniowych, **wygasła 31 grudnia 1924 r., a**

ustawa z d. 22 lipca 1925 r. przedłużona została do 31 grudnia 1925 r.

Rozporządzeniami P. Prezydenta Rzplitej z d. 17 VIII 1927 r., 26/XI 1927 r., oraz 17/XII 1927 r. został przyznany i wypłacony funkcjonariuszom państwowym **jednorazowy zasiłek w wysokości odpowiadającej różnicy między kwotą dodatku na mieszkanie, wypłaconego w czasie od 1 stycznia 1926 r. do 31 grudnia 1927 r., a kwotą, która przypadłaby do wypłaty w tym samym czasie w razie podwyższenia za ten okres stawek dodatku na mieszkanie w stosunku do wzrostu komornego**.

W razie więc uchwalenia przez Sejm omawianego projektu, pozostanie jedynie kwestia wypłacenia różnicy w dodatku mieszkaniowym za rok ubiegły.

Na mocy rozporządzenia z d. 30. grudnia 1924 r., podwyższenie dodatku mieszkaniowego miało być zastosowanie również do **pracowników komunalnych**.

Senacka komisja budżetowa

PRZYWRÓCIŁA MIN. SKŁADKOWSKIEMU FUNDUSZ DYSPOZ. I INNE KWOTY SKREŚLONE PRZEZ SEJM.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Na senackiej komisji skarbowo-budż. w dyskusji nad budżetem min. spraw wewn. zabrał głos min. Składkowski. Dawał on szczegółowe informacje o redukcjach w latach od roku 1921. Dalsze redukcje musiałby mieć już skutki nępane. Przesiedlenia są potrzebne ze względu na realizowanie zasady „właściwy człowiek na właściwym miejscu”. Minister poruszył obszernie sprawę samorządu. Rządy komisarskie w olbrzymim procencie już ustaliły. Przytacza cyfry ilustrujące rozwój życia związków komunalnych. Rząd zmierza jednak do powstrzymania zbyt dużego rozmachu samorządów w dziedzinie inwestycji.

Kredyty udzielone samorządom przez Bank Gosp. Kraj. wzrosły o 164 miliony. Co do aprowizacji, to poraż pierwszy Polska ma zapas zboża na cały okres gospodarczy. Cena chleba nie drgnęła, mimo trudności komunikacyjnych. Rządowi udało się powstrzymać dalszy spadek cen żyta. Szpitalnictwo rozwija się. W ciągu roku przybyły 32 zakłady lecznicze. Co do gruźlicy, to w tym roku liczba chorób jest większa i tak niestety będzie jeszcze. Są to roczniki dzieci wojennych, niedożywianych w pierwszych latach życia. Akcja w kierunku czystości także przyczyni się do zwalczania gruźlicy. Minister zażądał spisu wsi, w których nie ma studzien. Takich wsi jest u nas 615.

Co do spraw narodowościowych minister przytacza cyfry odnoszące się do woj. wschodnich. Walka z komunizmem jest skuteczna. Preżność tej partii zmalała. Obok komunizmu rząd musi zwalczać Ukraińską Organizację wojskową, która działa terrorem. Co do represji prasowych, to ilość konfiskat nie wzrosła, a raczej zmalała, w porównaniu z latami 1923 do 1926.

Co do legalizacji partii komunistycznej, to póki organizacja ta kierować się będzie zasadą, że przebudowa może się odbyć szybko tylko na gruzach niepodległości Polski, minister nie może zgodzić się na legalizację.

Co się tyczy funduszu dyspozycyjnego, to aczkolwiek Sejm go nie uchwalił, nie dał się słyszeć ani jeden głos, któryby kwestionował jego potrzebę. Fun-

usz ten ma służyć na walkę z komunizmem i szpiegostwem.

W głosowaniu Komisja przyjęła trzy wnioski: o przywrócenie funduszu dyspozycyjnego 6 milionów, o podwyższenie wydatków na podróże służbowe o

500 000 zł. i wydatków biurowych o 450 000 zł, tzn. przywrócono kwoty skreślone przez Sejm. Ponadto przyjęto rezolucję sen. Körnera wzywającą rząd do opracowania projektu ustawy o walce z gruźlicą.

Niemcy oburzeni rozwiązaniem Sejmu śląskiego

I ARESZTOWANIEM POSŁA ULITZA.

Berlin, 14. lutego. (Tel. G. P.) Cała wczorajsza prasa popołudniowa atakuje bardzo ostro rząd polski z powodu rozwiązania Sejmu śląskiego i aresztowania działacza niemieckiego na Śląsku, Ulitza. Prasa niemiecka stara się udowodnić, że te dwa fakty są w ścisłym związku między sobą.

Warszawa, 14. lutego. (ab) W sprawie wyborów do Sejmu śląskiego dowiadujemy się, że projekt ordynacji wyborczej śląskiej dopiero teraz został przedstawiony do zatwierdzenia Prezydentowi Rzeczypospolitej. P. Prezydentowi przysługuje 45 dni czasu do rozważenia projektu. Skoro to nastąpi, ordy-

nacja będzie ogłoszona niezwłocznie, a rząd uważać będzie za obowiązujący dla siebie termin 75-oio dniowy wyznaczenia wyborów od dnia ogłoszenia ordynacji wyborczej. Według tych obliczeń, dzień wyborów do Sejmu górnośląskiego winien być wyznaczony na 2. czerwca br.

Genewa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Na ręce Sekret. Gen. Ligi Narodów nadeszła petycja Volksbundu w sprawie aresztowania b. posła Ulitza. Petytenci powołują się na art. 147 konwencji genewskiej i żądają wniesienia sprawy na porządek dzienny marcowej sesji Rady Ligi. (I)

Polska proponuje Niemcom

PODJĘCIE ROKOWAŃ HANDLOWYCH.

Berlin, 14. lutego. (Tel. G. P.) „Kreuzzeitung” dowiaduje się, że przewodniczący delegacji niemieckiej do rokowań handlowych z Polską, dr. Henries otrzymał od min. Twardow-

skiego list, dotyczący sprawy podjęcia rokowań handlowych polsko-niemieckich. List jest obecnie przedmiotem badań ze strony niemieckich czynników urzędowych.

Napad rabunkowy na inkasenta gazowni m. w Krakowie.

BANDYCI ZWIĄZALI GO I PORZUCILI W ŚNIEGU.

Kraków, 14. lutego. (Tel. G. P.) 13. bm. wieczorem straż gazowni miejskiej zauważyła niedaleko budynku gazowni leżącego w śniegu człowieka. Rozpoznano w nim inkasenta gazowni Gasława Makowicza. Makowicz był związany sznurkiem, usta miał zakneblowane. Był nieprzytomny i napół zmarznięty. Przesłuchany na policji zeznał, że stał się ofiarą napadu

w cieśninach rabunkowych. Dwa opryszków napadło go i zabrało mu torbę z poważniejszą kwotą, a następnie związanego porzuciło na śniegu.

Wyrok Sątu apelacyjnego

W SPRAWIE 33 KOMUNISTÓW BIALORUSKICH.

Warszawa, 14. lutego. (ab) Dziś ogłoszony został wyrok sądu apelacyjnego w Warszawie, w głośnej sprawie 33 komunistów białoruskich działających na terenie Kresów Wschodnich, zwłaszcza w woj. białostockim. Po dwudniowej rozprawie Sąd Apelacyjny zatwierdził wy-

NIEMCY ZEZWOLĄ NA IMPORT ŚWIŃ Z POLSKI?

Wiedun, 14. lutego. (Tel. G. P.) „Wiener Allg. Zeitung” twierdzi, iż w sprawie dowozu nierogaczyny z Polski do Austrii nastąpi nieoczekiwany zwrot. Do Wiednia miała nadejść wiadomość, że rokowania handlowe między Polską a Niemcami przybrały pomyślny obrót i że w niedługim czasie zawarty będzie układ, mocą którego Polska miałaby prawo wysłać do Niemiec 300.000 sztuk nierogaczyny. Jeżeli to dojdzie do skutku, wtedy odpadnie potrzeba wydawania zarządzeń ze strony Austrii ograniczenia przywozu z Polski.

ŁODOWATA NARZECZONA

zamarzyła, jając do ślubu.

(Telef. ... korespondenta).

Warszawa, 14. lutego. (st) Mimo śnieżnej zadymki i mrozu Marianna Malinowska i Józef Kuchar jechali samolotem na ślub do Piotrkowa. Tuż pod miastem pan młody uprzął, że narzeczona siedzi z przynikniętymi oczyma z trupa błądą twarzą. Zatrzymano sanie. Malinowska była nieprzytomna. Próbowano przywrócić ją do życia, nacierając śniegiem, lecz na próżno. Korowód weselny wrócił do domu ojca, przywoząc mu skostniałe zwłoki córki.

FORT GDAŃSKI UNIERUCHOMIONY.

Gdańsk, 14. lutego. (Tel. G. P.) Od niedzieli żegluga w porcie gdańskim ustała zupełnie. W porcie stoi 110 okrętów. W samej zatoce utknęło w lodzie 9 okrętów. Położenie ich jest poważne. Zwrocono się do portu w Tallinie z prośbą o wysłanie wielkiego łamacza lodów.

ZNISZCZENIE MIASTA AFGAŃSKIEGO.

Wiedeń, 14. lutego. (Tel. G. P.) Według wiadomości z Kabulu, zostało miasto Dżallalabad zupełnie zniszczone. Podróżnicy opowiadają, że prawdopodobnie bandy z gór splądrowały miasto a następnie podpaliły fort. Ogień dotarł do podziemnego magazynu z prochem strzelniczym i wywołał wielką eksplozję. Ali Achmed, kandydat do tronu poniósł ciężką porażkę i zbiegł.

Zgon ks. Aleks. Racziwiłły

W PRZEDEDNIU WYROKU W PROCESIE O ORDYNACJĘ NIEŚWIESKĄ.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 14. lutego. (st) Jutro ma być ogłoszony w Nowogródku wyrok w głośnym procesie o dobra radziwiłłowskie. Wynikłym sądem, że ks. Aleksander Radziwiłł zaskarżył ks. Janusza i Albrechta Radziwiłła o zwrot należnej mu — jego zda-

niem — ordynacji nieświeskiej, ołyckiej i kleckiej.

Do Warszawy nadeszła wiadomość, że w majątku Kudowa na Śląsku zmarł przed kilku dniami ks. Aleksander Radziwiłł, nie doczekawszy się ogłoszenia wyroku.

Trocki więzionym konsula sowjeckiego.

Konstantynopol, 14. lutego. (Tel. G. P.) Wczoraj wieczorem przybył tu Trocki pod nazwiskiem Seibrow z żoną, synem i dwoma córkami. Został on pod strażą odstawiony do konsula sowjeckiego. Trocki jest traktowany jako więzień i nie wolno mu utrzymywać żadnych stosunków ze światem zewnętrznym. Ma on być odstawiony do

Angory.

Natomiast „N. W. Abendblatt” informuje, że podobno Trocki wcale jeszcze nie wyjechał z Moskwy i że wyjechać ma do południowej Francji. Pociąg sowjecki w Konstantynopolu zaprzecza stanowczo wiadomościom o wyjeździe Trockiego z Rosji.

Pogotowie ratunk. Iżei odetchneło

Z CHWILA, GDY ZELZAŁ MRÓZ.

Lwów, 15. lutego.

(—) Na Pogotowiu ratunkowym nastąpiło już znaczne odprężenie, dzięki wyższej temperaturze. Jeszcze w ciągu dnia wczorajszego zgłosiło się tylko około 70 pacjentów do zmiany opatrunków, natomiast bardzo silnie od-

wiedziana była herbaciarnia Pogotowia, która wydała około 7 tys. porcji herbat. Nałto rozdano mnóstwo pieczywa, a to 1.000 bułek i chlebów zakupionych ze składek oraz 1.000 bułek, ofiarowanych wczoraj przez bezimiennego ofiarodawcę.

Wylamali się z więzienia wojsk.

Lwów, 15. lutego.

(—) Władze policyjne zostały wczoraj uwiadomione przez żandarmerię wojskową, że ubiegłej nocy dwaj więźniowie, przybywający w więzieniu

wojskowym na ul. Zamartynowskiej, zbiegli. Więźniowie ci, Jan Martyniak i Robert Kaliszczak, wybili otwór w ścianie celi i tą drogą uisli. Policja zarządziła za nimi poszukiwania.

Fatalne skutki wiernej miłości.

ZA WŁAMANIE CZTERY LATA CIĘŻKIEGO WIĘZIENIA. — CZUŁE LISTY — ISKIERKA SZCZĘŚCIA. — WYMU SZENIE. — EPILOG SĄDOWY.

Wiedeń, w lutym.

Miłość gorąca łączyła Jana Jareca, z zawodu agenta, z Leopoldyną, taką sobie panienką, o której mówiono do- brze i źle, może więcej źle, niż dobrze.

Ta miłość przeżyła katastrofę, którą było oskarżenie Jareca o włamanie i skazanie go na cztery lata ciężkiego więzienia. Do zakładu karnego w Stei- nshausen wzięto go za kratami wię- zienia, a miłość Jareca i Leopoldyny, która była tak wierna swojej pierwszej miłości, że kiedy kara Jareca się skończyła, ona była jedyną osobą, która powitała powracającego na dwor- cu wiedeńskim.

Leopoldyna nie ukrywała tego fał- szu przed ukochanym za kratami wię- zienia, ale była tak wierna swojej pierwszej miłości, że kiedy kara Jareca się skończyła, ona była jedyną osobą, która powitała powracającego na dwor- cu wiedeńskim.

Mięły miesiące. Leopoldyna za- chorowała i musiała się udać na lecze- nie do Tyrolu. Tam w samotności roz- ważyła swoją podwójną grę i napisała do Jareca, że nie czuje się na siłach do dalszego jej prowadzenia, prosi więc go, aby o niej zapomniał. W odpowiedzi otrzymała listy z groźbami.

Po powrocie Leopoldyny do Wiednia Jarec wymógł na niej dalsze widywa- nie się, grożąc, że inaczej zjawi się w jej mieszkaniu i wszystko opowie pro- fesorowi.

Ale idylla nie wróciła. Spotkania ich

miały przebieg gwałtowny, aż pewnego dnia w Rathhausparku Jarec dał jej dwa razy w twarz, grożąc, że ją za- strzeli, jeżeli z nim zerwie.

Leopoldyna chciała uciekać, ale Ja- rec ją dogonił, przytrzymał przemocą i w tej chwili ona uczuła na łopacie u-

cisk czegoś twardego, a małego, jak lu- ly rewolwerowej.

Wyrwała mu się z krzykiem i po- biegła na policję, a skutkiem tego był proces, który się zakończył powrotem Jareca za kratki więzienne na nowych osiem miesięcy ciężkiego więzienia.

„Pali się skład filmów przy ul. Sykstuskiej”

WIELKI ALARM, NA SZCZĘŚCIE FAŁSZYWY. — STRAŻ POŻARNA DWUKROTNIENIE PADŁA OFIARĄ PAWIAK MIESZKAŃCÓW. — „GWAŁTU, BO PALI SIĘ... W KOMINIE!”

Lwów, 15. lutego.

(—) Wczoraj straż pożarna znów kilkakrotnie interwenjowała na mie- ście, przyczem nawet dwukrotnie wy- jeżdżała z pełnym trenem, a jak się okazało — w obu wypadkach zupeł- nie zbytecznie, gdyż były to fałszywe alarmy.

Już o godz. 10.40 zawiadomiono straż, że przy ul. Sykstuskiej l. 14 pali się skład filmów kinowych. Na taką paniczną wiadomość wyruszył cały tren pod kierownictwem naczelnika Ciećkiewicza i instruktora Ko- chimbasa, a także przybył zawiado- miony komisarz rządny prof. Nalolski. Tymczasem okazało się, że alarm był z gruntu fałszywy, gdyż jedynie w mieszkaniu Emanuela Sonnego na III

p. tej realności od nieszczęsnego ko- mina zajęła się podłoga. Wyrabano kilka metrów podłogi i ogień ugaszo- no. Szkoda wynosi 300 zł.

W trzy kwadranse później wyje-

Fryzjer pan Miecio -- alfonsiem.

CIĘŻKIE OSKARŻENIE DZIEWCZYNY ULICZNEJ PRZECIW UWODZI- GIELOWI.

Lwów, 15. lutego.

(—) Wydział śledczy prowadzi obecnie dochodzenia w sprawie cie- kawego doniesienia, wniesionego przez dziewczynę lekkich obyczajów Jace- linę Komarzyńską. Doniosła ona, że przed czterema laty poznała pomocni- ka fryzjerskiego Mieczysława Koro- lewicz, który pod przyrzeczeniem mał- żeństwa nwiódł ją, a de facto znie-

chała straż pożarna na ul. Piekarską l. 1 b, gdzie w mieszkaniu Pawła Ry- baka zajęła się ścianka pruska. Ogień ugaszono.

O godz. 17.15 zaalarmowano straż pożarną, iż w Zniesieniu za rogatką Żółkiewską pali się dom. Straż znów wyjechała z pełnym trenem. Na miej- scu okazało się, że wogóle pożaru nie ma, a jedynie lokatorzy tego domu ujrzawszy silny ogień wydobywający się z komina, zawezwali straż po- żarną.

Wreszcie o godz. 18 zawezwano straż pożarną na ul. Lyczakowską 32. W biurze handlowej Febusa Schatz- kera zajęła się od żelaznego piecyka podłoga. Wyrabano 2 metry kwadra- łowe podłogi i ogień zlokalizowano.

O godz. 22.55 w domu Spółki Kredyt. (Skarbowska 5.) zajęła się podłoga w mieszkaniu wóźnego Mik. Olejnika, z powodu wadliwej budowy pieca.

Później wezwano straż na ul. Świę- tokrzyską 43., gdzie w sanatorium dra Majewskiego zapaliły się przy ogrzewa- niu rur łociń, okrywające zbiornik wody na strychu.

wolił, poczem pozostawił ją własnemu losowi, tak, że musiała zejść na ma- nowce.

Od tego czasu Korolewicz stał się jej kochankiem i obecnie zmusza ją biciem do uprawiania nierządu i od- dawania mu zarobionych pieniędzy. Wydział śledczy wdrożył w tej spra- wie dochodzenia.

Lwowski kafiłarz u p. Van Coubergen wstawiał kafele a zwadził biżuterię.

GORĄCA RYNKA NIEŁAGODNIE SPO CZĘŁA NA SKRONI POSTERUNKO- WEGO.

Lwów, 15. lutego.

(—) Wczoraj wieczorem dokonano włamania do mieszkania Adrijanny Van Coubergen, zamieszkałej przy ul. Japońskiej 5, gdzie skradziono biżu- terję oraz nakrycie srebrne wartości 1000 zł.

Podejrzanie padło na kafiłarza Sta- nisława Heiperta, zam. Lwowskich Dzieci 7, który przed trzema dniami naprawiał piec w jej mieszkaniu. Funkcjonariusze policyjni postanowili tedy przeprowadzić rewizję u niego w domu. Przybywszy tam, zastali brata jego, Adama, przyjaciela tegoż Piotra Łabaja i narzeczoną kafiłarza, Marię Manilównę. Dowiedziawszy się o celu wizyty Heipert wszczął awanturę i chwyciwszy gorącą rynkę z kuchni cisnął nią w skroń starsz. poster. Do- laciłskiego, który odniósł dołkiwie ra- ny i musiał się udać na Pogotowie ra- turkowe.

Funkcjonariuszom policyjnym z tru-

Popierajcie Ligę morską i rzeczna!

dem udało się awanturę zlikwidować, poczem Adama Heiperta aresztowano pod zarzutem gwałtu publicznego i ciężkiego uszkodzenia ciała, a Stani- sława Heiperta i Łabaja pod zarzutem kradzieży.

Krawat środkiem podniesienia liczebności rodziny.

JEDNA Z WYBUJAŁOŚCI SPOSOBÓW AGITACJI W AMERYCE. — FABRYKANCY KRAWATÓW ZA PODNIESIENIEM ŻYCIA RODZINNEGO. — A MOŻE JEDYNIENIE SPOSOB PODNIESIENIA ILO- ŚCI SPRZEDAWANYCH KRAWATÓW.

Nowy Jark, w lutym.

(j.) W dobie rozprężenia rodzin, która równocześnie ze zmniejsze- niem się liczby urodzin likwiduje się na rzecz życia organizacyjno- towarzyskiego, z ciekawą inicjatywą wystąpiło amerykańskie Towarzy- stwo A. M. Neckwear Industries, wychodząc z założenia, że powsze- chne stosowanie w krajach anglo- saskich podobnie jak we Francji i

w Niemczech systemu „dwojga dzieci”, a w ślad za tem idące za- mierzanie życia rodzinnego są zja- wiskiem groźnym dla rodzaju ludz- kiego, Amerykanie przygotowują wielką akcję propagandową za po- ruczeniem liczebności rodzin i po- budzaniem uczuć między ich człon- kami. Do tego drugiego celu zmie- rza agitacja za t. zw.

„Obojskim Krawatem”

Mianowicie zawiązało się stowarzy- szenie, które agituje usilnie za tem, aby corocznie w pewnym oznaco- nym dniu wszystkie dzieci Stanów Zjednoczonych zakupywały krawa- ty i składały je w upominku oj- com niejako w podzięk za danie im życia. Pisma angielskie odno- szą się do tej rzekomo społecznej akcji Amerykanów nieco sceptycz- nie i wyrażają przypuszczenie, że tymi krzewicielami życia rodzinnego są przedewszystkiem właściciele wielkich fabryk krawatów...

Kormoran, perła ptaków.

NAJCENNIJSZY PTAK NA ZIEMI DOSTARCZA PERUWJI BO- GACTWA NARODOWEGO, GUANA I JEST TROSKLIWIE CHRO- NIONY.

Lwów, 15. lutego.

Przyrodnicy zgodnie podkreśla- ją, że najcenniejszym ptakiem na ziemi jest kormoran peruwjański,

który dostarcza gospodarczo bar- dzo ważnego guana, stanowiącego na lepszy na świecie nawóz.

Ptak ten mieszka zazwyczaj ol- brzymimi koloniami po milionie, a nawet i więcej sztuk; żywi się małymi rybkami i gnieździ się gro- madami na samotnych wyspach. Nic więc dziwnego, że na kwadra- łowy metr przypada tam kilka gniazd! Hałas nie tym ptakom nie szkodzi; nie obawiają się myśli- wych, albowiem władze peruwjań- skie otaczają je troskliwą opieką.

Nikom nie wolno chodzić po wyspach, zajętych przez kormora- ny; strzeże ich warta specjalna, a prócz tego pilnie bada się warunki życia kormoranów, by nie pozwo- lić im zginąć z powodu licznych pasożytów. Kormoran, ptak wielko- ści półmetrowej, miewa na rok za- zwyczaj dwoje tylko młodych; to też bogactwo narodowe byłoby za- grożone, gdyby ptaki wskutek bra- ku dozoru zaczęły wymierać.

Jak dalece ważną stanowią kor- morany pozycję w gospodarstwie narodowym Peru, świadczy cyfry: przed 15 laty miewano corocznie zaledwie 25 tysięcy ton guana; dziś liczba ta doszła do 90 tysięcy, przy- czem 70 tysięcy ton zużywa samo Peru.

Wielkim wrogiem kormoranów jest pewien rodzaj sępów; lubią one smaczne jaja kormoranów i w tym celu niszczą gniazda tych cen- nych ptaków.

OSTRZEŻENIE.

Od pewnego czasu grasuje na terenie miasta Lwowa, szajka oszustów pod- szywająca się pod firmę Akademickiego Związku Sportowego i naciaga łatwo- wiernych na datki, rzekomo na cel Związku idące. Ta sama szajka ofiaruje tym- że osobom specjalnie na ten cel przygotowane Dyplomy Członkostwa Honoro- wego Akad. Związku Sport.

Wobec powyższego ostrzega Wydział Akademickiego Związku Sportowego wszystkich przed tymi oszustami i podaje do wiadomości, że w myśl obowiązują- cego statutu do nadawania Członkostwa Honorowego, jest uprawnione tylko Włone Zgromadzenie Członków AZS. Członkiem Honorowym może zostać tylko osoba bardzo zasłużona obojętne rozwoju sportowego AZS.

Wydział Akad. Zw. Sportowego
ul. Marszałkowska 1, Lwów.

Gość pod łóżkiem i pachnące dolary.

POWIELACZ PIENIĘDZY PRZY POMOCY OLEJKU GOŹDZIKOWEGO. — FRAJERÓW NIE TRZEBA DŁUGO SZUKAĆ. — PAN GEKIER ZGARNĄŁ OKOŁO 100 TYS. ZŁ. ZA SWÓJ POMYSŁ.

(Od naszego korespondenta.)

Warszawa, w lutym.

W czasie rewizji w podejrzanym kawiarience baranowickiej, zauważono w przyległym pokoju wystające z pod łóżka jakieś stare kamasze... wraz z właścicielem, który głośno spał, co go zdradziło. Wyciągnięty z ukrycia gość wylegił się jako Abram Gekier, mieszkawiec Wilna, lat 55.

Poddano go rewizji i znaleziono dwa półarkusiki białego papieru. Pod światło widać było na nich najwyraźniejsze odbitki 2 - dolarowych amerykańskich banknotów. Znalaziono także i prawdziwy banknot 2 - dolarowy.

Okazało się, że Gekier, mając prawdziwy banknot 2 - dolarowy naczał go w olejek goździkowy i przykładł do czystego papieru. Banknot wychodził na papierze jaknajlepiej, oczywiście, z małą zmianą, gdyż odbity był odwrotną stroną.

Jak się później okazało, pomyślnie oszust „drukował” moc takich banknotów przy pomocy olejku goździkowego, które następnie przynosił do różnych bogatych kombinatorów i oświadczał im prosto z mostu, że ma fabrykę fałszywych dolarów, do której szuka

wspólnika. A że nie brak chętnych brano się na oszukańczy lep, przystawano do spółki i dawano po kil-

Największy koncert teatralny w Europie.

ROZSZERZENIE KONCERTU „REIBARO”. — WALKA Z PŁAGĄ NADMIERNIE WYSOKICH GAŹ „GWIAZD” TEATRALNYCH. — SYSTEM ABONAMENTOWY

Berlin, w lutym.

(=). W berlińskim życiu teatralnym zdarzył się fakt godny uwagi. Do koncertu „Reibaro”, (nazwanego tak według nazwisk Reinharta, Barnowskiego i Roberta), przyłączył się ponadto dyrektor Robert Klein, kierownik „Teatru Berlińskiego” i „Niemieckiego Teatru Antystycznego”, oraz intendent Gustaw Hartung, dyrektor teatru „Odręczenie”. Koncert „Reibaro” tworzy obecnie wraz z tymi dwoma nowymi członkami

największy koncert teatralny w Europie.

Do tego koncertu należą obecnie wszystkie teatry berlińskie, z wyjątkiem „Sceny Ludowej” i teatrów państwowych. Główną rolę w tym kon-

kasie, a czasem po tysiącu złotych. Pomysłowy alerzysta brał pieniądze i ulał się, aby wypłynąć w drugim mieście. Wiedział dobrze, że spółnicy będą się bali oskarżyć go. Zdolał naciągnąć ludzi prawie na 100 tysięcy złotych, aż wreszcie wpadł.

Terenem „akcji” Gekiera były miasta: Warszawa, Wilno, Białystok, Łuck i Równe.

cernie odgrywa naturalnie Reinhart, który będzie w Berlinie spędzać corocznie 8 miesięcy.

Celem nowego koncertu jest głównie chęć zabezpieczenia się przed

plagą nadmiernie wysokich gaź,

pobieranych przez berlińskie „gwiazdy teatralne”. W Berlinie bowiem pobierają obecnie Fritz Massary, Elżbieta Bergner, Werner Krauss i inni gaże wprost horrendalne. Temu właśnie ma położyć kres nowy koncert.

Koncert ma również rozbudować planowo system abonamentowy, który w Berlinie znajduje coraz szersze rozpowszechnienie.

Boska cytryna

Lwów, 15 lutego.

Zastosowanie cytryny jest nadzwyczaj wielostronne. W kosmetyce używana jest do pielęgnacji skóry (w mieszaninie gliceryny i wody kolońskiej sok cytrynowy) oraz pocierania pryszczów; natarcie twarzy cytryną czyni skórę czystą i świeżą. Plamy atramentu wywabia się przy pomocy cytryny bardzo łatwo, lecz jedynie z białych materiałów. Sok cytrynowy jest wypróbowanym środkiem leczniczym, przy bólu gardła; płukanie gorącą wodą z sokiem cytrynowym wystarcza jako zabieg.

Cytryna oddaje liczne usługi przy przyrządzaniu potraw. Tak np. salata z sokiem cytrynowym zamiast octu jest nieporównanie smaczniejsza. Kawalki cytryny do skonałe się nadają do ubierania potraw mięsnych czy rybnych. Do herbaty plasterki cytryny jest nie ma koniecznością. Każda zaś doświadczona gospośka wie, że naczynia miedziane i mosiężne w kuchni należy wycierać cytryną, zanurzoną w soli.

Każdy sportowiec wie, że cytryna na najłatwiej gasi pragnienie i jest najzdrowsza. A że cytrynę można mieć o każdej porze roku i że kosztuje bardzo mało — taniej, aniżeli krajowe jabłka nawet, więc nadaje się do najpowszechniejszego użytku, szczególnie, że zawiera dużo witamin.

Niezwykły wybryk natury.

GŁOWA WIELKA, JAK CAŁY TULÓW. — W DUŻEJ GŁOWIE MAŁO OLEJU!

Madryt, w lutym.

(=) Natura jest mistrzynią nielada ale i ona miewa chwile osłabienia energii twórczości, a może chodzi tu raczej o jakieś trudne eksperymenty, zmierzające do wytworzenia nowych form życia. Refleksje te nasuwa niezwykle wprost wybryk natury, o którym donoszą z Madrytu, żyje tam mianowicie kilkuletni chłopak, którego głowa jest wprost potwornej objętości. Głowa ta jest mianowicie tak wielka, jak cały tulów dziecka. Chłopak nie może się

sam odżywiać, a całe życie spędza w pozycji leżącej.

Rzecz wreszcie zadziwiająca, że w tej kolosalnej głowie mieści się bardzo mało

...oleju.

Chłopak nie jest wprawdzie krety, okazuje jednak widoczne stopienie władz umysłowych. Rodzice nieszczęśliwego dziecka zwrócili się do prasy tutejszej z prośbą o umożliwienie zarobkowania w jakimś panoptikum lub gdzieindziej.

Długa podróż.

IGŁA WĘDROWAŁA PO CIELE KELNERA 63 LAT!

Nowy Jork, w lutym.

(=) W Clarksburgu dokonano niedawno operacji na kelnerze, Leonie Smithie. Doznawał on silnych bólów w prawej łopatce, które trwały od pewnego czasu i ciągle się powtarzały, choć niezupełnie na tem samym miejscu. Chirurg wydobyl igłę,

która wędrowała w ciele 66-letniego człowieka i wreszcie przybyła do łopatki, skąd została wydobyta.

Gdy starcowi oznajmiono, że to

igła wywolywała owe bóle, przypomniał sobie, że

jeszcze jako dziecko połknął igłę. Rodzice jego przeżyli wówczas kilka dni w straszliwej rozpacz i nie pokoju o dziecko. Ale ponieważ nie doznawało ono żadnych boleści, przypuszczali, że igła została z ciała wydalona. W rzeczywistości jednak rozpoczęła długą wędrówkę, która trwała przez 63 lat, gdyż Smith miał 3 lata, gdy połknął igłę!

FEJLETON „GAZ. POR.” z 16. II. 1929.

GASTON CHERAU.

W sidłach miłości.

Tydzień mijał, jak opuścił Biarritz i włócił się po Paryżu oraz jego okolicach, pełen rozpacz i zniechęcenia do życia, gdy nadszedł list od jego teścia i trzeci list z rządu od Sylwji.

Mr. Destremeau prosił go o natychmiastowe przybycie:

„Obawiam się — pisał — są chwile, kiedy zadaje sobie pytanie, czy Sylwja nie traci zmysłów. Nie będę mógł dłużej ukrywać przed nią, że wiem o wszystkim. Zmuszony jestem udawać zdziwienie z powodu twojej długiej nieobecności i mam odrzucić do tej komedji...”

Sylwja skreśliła kilkanaście słów tylko:

„Thierry, nie wytrzymam już dłużej! Jeżeli nie możesz mieć litości nademną, zmituj się nad moim ojcem przynajmniej! Przyjedź na jeden dzień przynajmniej, żeby się ojciec niczego nie domyślił. Ja się nie liczę! Zgodzę się na wszystko, co postanowisz, ale oszczędź mego ojca. Pomyśl, że straciwszy ciebie, jego mam tylko na ziemi. Ale ja cię kocham, niewiadam, ginę bez ciebie, Thierry! Przyjeżdżaj, przedko przyjeżdżaj, bo reszta sił gonie i jeśli cię nie zobaczę rychło, gotowa jestem na wszystko...”

Przestraszony tym razem, zatelegrafował, że przyjeżdża i wsiadł do dziennego pociągu.

*

Jego teść był pierwszą osobą, którą ujrzał na dworcu w Biarritz, a który pośpieszył na jego przywitanie z wyciągniętymi rękami i całując go, szepnął dość szybko:

— Dziękuję, Thierry! Ona jest tutaj. Ani słowa przy mnie, nieprawdaż? Ja nie wiem o niczym.

Sylwja przybiegła z drugiego końca pociągu i całując go z uniesieniem, szepnęła:

— Dziękuję, Thierry! Dziękuję, żeś mię wysłuchał!

Doznał niespodziewanej słodyczy i uśmiechnął się.

— Teraz, skoro jesteś, Thierry — oznajmił M. Destremeau — ja spędzę kilka dni po kawalersku. Odstępuję ci swój pokój i robię wycieczkę do Saint-Sebastien, żeby się przejechać walce byków.

*

Zjedli razem śniadania, poczem M. Destremeau opuścił ich.

Kiedy zostali sami, Sylwja złożyła ręce, mówiąc zdecydowanym głosem:

— Pozwól, Thierry, jeszcze podziękować sobie. Nie broń mi mówić! Nie wiem, co postanowisz, ale będę ci posłuszną; wola twoja będzie mi rozkazem; straciłam bowiem wszelkie prawa...

— Nie straciłaś bynajmniej prawa —

przerwał jej — rozporządzania sobą. Jesteś wolna.

Spojrzała mu w oczy: był tak spokojny, że uczuła zimno koło serca. Schyliła głowę, przyjmując postanowienie, jakie przeczuwała, ale mówiła mimo to dalej z uporem:

— Straciłam wszelkie prawo, prócz prawa kochania cię, szanowania i uwielbiania, jako najlepszego, najsłodsze, szego i najdoskonalszego człowieka pod słońcem. Kocham cię, Thierry! Ubóstwiam. Nigdy nie przypuszczałam, że mogę cię tak bez pamięci kochać! Nie schylaj głowy, Thierry... Spójrz na mnie! Kocham cię. Ach, coham dała za to, abyś mi pozwolił, mnie, która nie mogę być twoją żoną, oprzeć głowę o twoje ramie. Jestem niegodna ciebie, ale taka nieszczęśliwa, taka słaba... słaba... słaba... i tak potrzebuję oprzeć się o ciebie! Nie chcesz?... Nie, ty nie chcesz! Ty nie chcesz...!

Stłumiła łkanie.

Więc trzeba, teraz wyjaśnić sytuację. Bez względu na to, co mię to będzie kosztować, powiedz mi, Thierry, jak zdecydowałeś? Drżę... A jednak nie mogę dłużej w niepewności czekać. Powiedz mi, Thierry!

Odwrocił głowę, podszedł ku oknu i odparł spokojnie:

— Nic nie zdecydowałem, co się ciebie tyczy, bo jeszcze raz powtarzam, żeś wolna. Co do mnie zaś, będę żył pozornie, jak dawniej. Nic z tego co nas dzieł nie

będzie widoczne. Możesz pozostać w naszym ciągu panią Maritel — jeśli zechcesz... Oto wszystkich!

Kiwnęła głową, nie mogąc uwierzyć w jego spokój. Nagle, łamiąc milczenie, które z każdą sekundą coraz bardziej dzieliło ich, krzyknęła niemal:

— Więc nigdy nie kochałaś mnie?... — Ja? Ja nie kochałam cię? Do szaleństwa cię kochałam, ale tyś zbrukała naszą miłość, zabiłaś ją we mnie i nie już nie jestem w stanie ją wskrzesić...

Upadła przed nim na kolana z czołem na posadzkę. Uspokoił się po chwili, lecz po to tylko, aby głosem smagającym jak bicz i obojętnym dodać:

— Musisz mię przyjąć takim, jakim to ciebie wracam. Nie zmienię mego postanowienia i ty, nie masz już władzy nademną. Włożymy oboje maskę... dla świata... dla twojego ojca... A kiedy będziemy sami, każde z nas będzie postępowało według swego widzimisię.

Widząc ją, leżącą na dywanie, na chyłku się ku niej, mówiąc:

— Wstań!

Podniosła się, lecz nie wstała z kłózek.

— Zasłużyłam na tę karę — rzekła. Bijąc się w piersi — cokolwiek jednak zrobisz, ja pozostanę twoją: sercem — bo cię kocham, rozumem — bo cię podziwiam, ciałem... bo jestem napiętnowana przez ciebie. Bo moje ciało do ciebie należało i należeć będzie, spalone pożądaniem ciębie. Jeżeli kiedyś spojrzysz

Jak się robi interesy w Warszawie.

AFERA LEWINA I TOW. — SPRYTNY AFERZYSTA WPLATAŁ OFICERÓW W SPRAWĘ PODEJRZANYCH DOSTAW. — KOCHANKA OSZUSTA, CÓRKA WOŹNEGO, UDAWAŁA HRABINĘ. — SAMOBÓJSTWO JEDNEGO Z WSPÓŁWINNYCH.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, w lutym.

Wielka afery z dostawami zepsutych prowiantów dla wojska została ujawniona w Warszawie.

Na czele afery stał **Włodzimierz Lewin**, rzekomy „obywatel ziemski”, brat jednego z adwokatów warszawskich. Umiał on wcisnąć się w sfery wojskowe i po otrzymaniu kilku drobnych dostaw, zdobył dostawy dla 2 pułku saperów kolejowych w Jablonie, oraz dla niektórych pułków w Warszawie, jak np. dla 1 pułku szwoleżerów, a nawet dla kwatery Prezydenta Rzplitej.

Sprytny, uładny, wytwornie ubrany, mający luksusowe auto, tracący duże sumy na wystawne kolacje, miał opinię człowieka, znającego się na wszystkim.

Pomagała mu elegancka, młoda i piękna kochanka — **Eugenja Osuchówna**, na której palcach błyszczały brylanty. O sobie mówiła ona, że jest córką docenta medycznego fakultetu, gdy faktycznie była tylko córką woźnego przy wydziale medycyny sądowej.

Widząc, że nie uniknie więzienia i konfiskaty posiadłości, Lewin sprzedał swój majątek pod Łomżą, a pieniądze ulokował tak sprytnie, że nikt nie może się dowiedzieć, gdzie one są. Uwikłani przez niego oficerowie

z 2 pułku saperów por. Kołodziej i Buchowiecki, zdołali roztrwonić około 100 tys. złotych. Prowadząc dział gospodarczy pułku, popełniali oni defraudacje w dość naiwny sposób, pożyczając pieniądze innym, wierząc mocno,

że będą im zwrócone. Pchali się również do dostawy wraz z Lewinem, który ich opłatał i zgubił.

Lewin i Osuchówna (podająca się za hrabinę, bądź za księżniczkę), przebywają obecnie w więzieniu. Najwięcej w tej sprawie ucierpieł dowódca 2 p. saperów **mjr. Piotroń**, którego zawieszono w czynnościach za brak należytego dozoru i szer. **Jankowski**, pisarz prowiantowy, który oddawał usługi członkom afery. Jankowski będąc na urlopie, powiesił się, nie mogąc pogodzić się z myślą, że go mają aresztować.

Poczucie honoru u Japończyków

JAPONIA NIE STRACIŁA WŁASNEJ DUSZY. — ADMIRAŁ NOGI I PORUCZNIK OHARY. — SYN PROSI OJCA, BY GO WYDZIEDZICZYŁ.

Tokio, w lutym.

Pomimo tak szybkiego zastosowania u siebie zdobyczy cywilizacji europejskiej, Japonia nie straciła swej du-

szaj własnej, nie wyrzekła się zwyczajów i obyczajów swoich, zwłaszcza rzuciła dla przodków i od wieków rozwijanego wysokiego poczucia honoru.

Znany jest np. fakt popełnienia samobójstwa przez sędziego admirała **Nogi** i jego małżonkę na wiadomość o śmierci cesarza **Mutsuhito**, oboje bowiem pragnęli i na drugim świecie służyć ukochanemu monarsze. Znany jest również postępek porucznika **Ohary**, który zaniepokojony jeszcze przed wojną japońsko-rosyjską, wpływami rosyjskimi na Dalekim Wschodzie, napisał w tej sprawie szczegółowy memoriał, aby zaś — jak zaznaczył w tym piśmie — nie wątpiono, że pisze to bezinteresownie, jedynie dla dobra swej ojczyzny, również popełnił harakiri na grobach przodków swoich. Niejedna też Japonka kończy dobrowolnie w ten sposób życie po zgonie swego małżonka, aby zamianować pragnienie swe dochowania mu wierności i poza grobem.

A ten sposób myślenia nie jest w Japonii właściwością pewnej warstwy lub kasty, nie jest ograniczony, na przykład do szlachty, lecz stanowi wspólną własność całego narodu.

Oto niedawno wybitny finansista japoński, kierownik wielkiego domu handlowego w Tokio, stanął przed sądem, aby, zgodnie z przepisami prawa, wydziedziczyć jedynego syna, według bowiem praw japońskich, syn dziedziczy majątek po ojcu, chyba, że ojciec zażąda wyraźnie wydziedziczenia go na drodze sądowej.

I nie byłoby nic dziwnego w tym czynnie finansisty tokioskiego, gdyby zmusiło go do tego niegodne postępowanie niepoprawnego synalka. Tymczasem finansista oświadczył w sądzie, że wydziedzicza syna swego wbrew woli własnej, a na wyraźne żądanie wydziedziczonego!

Karzący w ten sposób samego siebie młodzieniec studiował pilnie nauki państwowe na uniwersytecie w Keio, dopóki nie popadł w złe towarzystwo, pod którego wpływem oddał się hulankom i rozpustocie, które pochłonęły całą część majątku, przeznaczoną mu przez ojca. Wówczas opuścili go towarzysze i nadeszło otrzeźwienie. Marotrawny syn powrócił skruszony do domu ojcowskiego, gdzie, pomimo wszystko, przyjęto go serdecznie. Ale młodzieniec oświadczył, że przyjmie pomoc ofiarowaną mu przez ojca tylko pod tym warunkiem, że będzie wydziedziczony, honor bowiem nie pozwala mu już na dziedziczenie majątku ojcowskiego. Ojciec, będąc sam Japończykiem, odczuł duszę syna i spełnił jego żądanie bez wahania, a wydziedziczony młodzieniec rozpoczął nowe życie, znalazłszy stanowisko, sprzedawcy w składzie motocyklów.

Tygrysica i pogromca

OLBRZYMA TYGRYSICA UCIEKŁA I SCHOWAŁA SIĘ W ŁAZIENCE. — CAŁOGODZINNA WALKA Z ROZWŚCIECZONEM ZWIERZĘCIEM.

Nowy Jork, w lutym.

(=). Głównym numerem wielkiego cyrku „Wallace”, występującego obecnie w Detroit, jest

grupa dzikich zwierząt, złożona z 26 lwów i tygrysów, której tresura spoczywa w ręku 24-letniego p. **Glida Beatty**. Zwierzęta ulokowano podczas pobytu w Detroit w ubikacjach piwnicznych świątyni wolnomularskiej.

I oto dozorca zauważył, że **Gracja**, olbrzymia tygrysica, ważąca 3 i pół cetnara, uciekła z klatki. Pogromca uwiadomiony o tem, odnalazł zwierzę

na 5-tym piętrze w łazience. Chwycił krzesło i wypędził stamtąd rozwścieczone zwierzę. Pędził je w ten sposób schodami aż do piwnicy, mimo, iż tygrysica ustawicznie przystawała i chciała się rzucić na swego pana.

Walka między tygrysicą a pogromcą trwała całą godzinę. Z trudem tylko udało się Beatty'emu

zapędzić zwierzę do klatki.

Podczas tego donerwującego zajścia spali spokojnie liczni członkowie leży wolnomularskiej, nie wiedząc nic o tem, co się rozgrywało w klatce schodowej.

prawdziw w oczy, przekonasz się, że piana, którą sobie zrobiłam, zatarła się i znikła. Zbaczysz, mówię ci, że zobaczysz!

Spojrzała mu w twarz i przerażona, zawołała:

— Moja boleść nie wzrusza cię? Boże, jakis ty silny, Thierry!...

Ruszył nieznacznie głową, uśmiechnął się zlekka i jednym tchem wyrzucił z pierś:

— Hm! Nie mamy sobie nic więcej do powiedzenia — poczem niewzruszony, przeszedł do swego pokoju, zasunął zasuwkę i... rzuciwszy się na łóżko, z głową wtuloną w poduszkę, płakał, płakał, płakał!

*

Tak przeżyli dwa lata, jak dwoje obcych sobie ludzi. Ona, słodka, tkliva, nieśmiała, wylekła on, sztywny, zamknięty w sobie, uprzejmy.

W pewnej chwili zagadnęła go: — Gdybyś zachorował, Thierry, ciężko, poważnie, czy chciałbyś, abym cię pielęgnowała?

— Dlaczego nie. — odparł krótko. Podziękowała mu głosem słodkim, nie pytając więcej. Ach, niechby zachorował! czuwałaby przy nim, dotykała go: nikt i nie mógłby jej przeszkodzić przytulić go do piersi. Tego właśnie pragnęła: przytulić go do siebie i ulagodzić go...

Nazajutrz, przed ich drzwiami, zatrzymała się i składając ręce, przemówiła, dobitnie i poważnie:

— Thierry?...

— Podniósł dłoń gestem, jakby zagrażając jej drogę.

Opuściła ręce, bezradna, zgarbiona i każde poszło do swego pokoju

*

W dniu powrotu M. Destremeau jedli obiad wieczorem na tarasie razem i zachowywali się tak swobodnie, że nikt nie mógłby przypuścić, iż byli trójką aktorów dramatu.

Obiad dobiegał końca.

Thierry wodził oczami wokoło, gdy nagle wzrok jego nabrał tak twardego i zaczepnego wyrazu, że nie wiedząc w kim tkwi jego spojrzenie, Sylwia zrozumiała, iż „tamten” był na tarasie obecny.

Spokojnie, bez drżenia, nie starając się ukryć swego gestu, położyła dłoń na tej pięści, co się zaciskała, „złotok” jej wyszukał spojrzenia, które wyzywało, przyciągał je, zawisł na niem długo, słodko, bratersko i uśmiechnęła się, przecząc głową.

M. Destremeau, dostrzegłszy przyjaciół, wstał, aby się z nimi przywitać.

„Nieznajomy przeszedł obok Sylwii, patrząc jej w oczy.

Thierry zaledwie zdążył zrobić ruch, kiedy Sylwia wpłała mu się dłonią w ra-

me tak tklive i tak mocno, że się uspokoił natychmiast.

Ciągle słodko uśmiechnięta, mówiła z naciskiem:

— Nie! Nie! Mój kochanku wspaniały. Ani on, ani żaden inny! Tylko ty, ty jeden, ty jedyny! Nie usuń!

Ojciec jej wrócił. Ledwie że powiedziałszy mu dobranoc, podążyła do swego pokoju, trzymając się kureczowo ramienia Thierry'ego, wprowadzając go z sobą, zwycięska, szczęśliwa.

Otworzyła drzwi, weszła z nim razem, zamknęła je i padając mu do nóg, całując jego kolana, mówiła nawpół przytomnie:

— Dzięki ci, mój Boże! Dzięki za łaskę!

Poczem w uniesieniu:

— Ach, Thierry! Ty mnie kochasz jeszcze! Kochasz mnie! Moje życie do ciebie należy; odbierz mi je, choćby zaraz, jeśli twoja wola; umrę szczęśliwa, bo wiem, że mnie kochasz zawsze... Ja... kocham cię, jak nigdy! Thierry, Thierry, mój śliczny, zazdrośny kochanku!

Płakała z wdzięczności, dając mu podnieść się z podłogi. Zaniósł ją na łóżko, jak gdyby zbudzony z okropnego snu i wziął ją w ramiona, powtarzając w ekstazie:

„Tyko ty! Ty jeden! Ty jedyny! Mój, do śmierci, zazdrośny kochanek!”

Tłum F. M.

Wiecznotrwałe brunetki i płowiejące blondynki.

NIEDOLA FOMYSŁOWEGO WYNAŁAZCY. — CHCĘ BYĆ BRUNETKĄ, POWIEDZIAŁA UKOCHANA. — IRONIA Z MIENNEJ MODY.

Bukareszt, w lutym.

(jp) Sala sądowa, w której panuje poważne a często nawet groźne oblicze nieublaganej Temidy, mścicielki zbrodni i występków, nierzadko jednak ma w sobie tyle groteski, że zda się, iż nawet sama bogini sprawiedliwości nie może wstrzymać się od śmiechu. Takim naprawdę niepozabawionym komizmu wypadkiem zajmował się obecnie sąd bukareszteński.

Pan Eftimiu Gruenberger, z narodowości Rumun, z zawodu chemik, przed laty przebywał na studiach w Paryżu. Jako młodzieniec o ognistym sercu, zakochał się na zabój w uroczej Paryżance, posiadającej najbardziej blond włosy ze wszystkich blondynek świata. — Młody człowiek był zachwycony tą najmiłszą z blondynek. — Inaczej jednak zapatrywała się na kolor swych włosów ich właścicielka. Włosy blond nie były wówczas w modzie. Młoda piękność oświadczyła zatem chemikowi, że przyjmie jego zapalę, ale pod jednym warunkiem: Musi użyć swojej sztuki, aby ją raz na zawsze zamienić w brunetkę.

Niedarmo przysłowie powiada, że miłość tworzy cuda. Zakochany chemik zabrał się z zapalem do dzieła i po gorliwych studiach udało mu się wynaleźć środek do farbowania włosów na czarno o nieprzemijającej trwałości.

Jednorazowe użycie tego środka zapewniło włosom czarność, uragującą próbie lat i wieku. Zachwycona Paryżanka ołtarowała swoją rączkę chemikowi, który kochał ją nie mniej jako brunetkę, niż przedtem z jasnymi splotami. Wynalazca nie ograniczył się jednak do metamorfozy swojej ulubionej, ale powróciwszy do ojczyzny, zrobił ze swego odkrycia źródło dochodów. Otworzył sobie sklep kosmetyczny, w którym sprzedawał wszystkim damom środek, który je zamieniał raz na zawsze w zachwycające brunetki.

Interes szedł świetnie, panie wydierały sobie formalnie cudowną tynkturę. Ale na świecie niema nic wiecznego — prócz tynktury dla brunetek p. Eftimiu Gruenbergera. Przyszedł czas, że brunetki wyszły z mody.

Klientki przekształcone raz na zawsze bez apelacji i możności odmiany

na czarno, czyniły wynalazcy najostrzejsze wymówki i bojkotowały zupełnie jego sklep.

Wskutek tego chemik popadł w niedostatek, lecz nie opuściła go pomysłowość. Postanowił przysposobać się do mody i wynalazł środek na uzyskanie najpiękniejszej tyrcjanowskiej, płomienistej fryzury. Nauczony jednak doświadczeniem, wystrzegł się poprzedniego błędu. Tyrcjanowska płomienistość włosów po użyciu jego środka po

krótkim czasie płowieła i blakowała. Wynalazca sądził, że w ten sposób zmusi swoje klientki, aby stale u niego zaopatrywały się na nowo. Zawiedzione klientki jednak były innego zdania i oskarżyły chemika przed sądem za oszustwo, motywując swoją skargę tem, że sprzedawanie środka, nie dającego gwarancji i trwałości, jest nieuczciwością i wyzyskiem dobrej wiary kupujących.

Niefortunny wynalazca opowiedział

na rozprawie swoje smutne doświadczenia z poprzednim, wiecznie trwającym środkiem, kończąc swoje plaidoyer słowami: „Prześwietny sądzie, ja naprawdę nie rozumiem już tego świata. — Przedtem zbankrutowałem dla tego, że środek mój był za bardzo dobry i trwały. Teraz oskarżają mnie o oszustwo, że jest on nie dość trwały. A co by się stało, gdyby teraz znów kolor blond włosów wyszedł z mody? Odnoszę się do Wysokiego Trybunału, ażeby mi poradził, jak mam moim klientkom dogodzić.

Ta obrona wywołała salwę śmiechu wśród audytorjum, a ponieważ sąd wiodocznie nie umiał także znaleźć rady dla niefortunnego wynalazcy, zatem aby sobie zostawić czas do namysłu, odroczone rozprawę.

Tunel czy most na kanale La Manche.

PRASA FRANCUSKA PORUSZA NA NOWO PROJEKT WZNIESIENIA NAD KANAŁEM LA MANCHE MOSTU ŁĄCZĄCEGO ANGLIJĘ Z FRANCJĄ.

Paryż, w lutym.

(jp) W związku z wznowionym obecnie projektem budowy tunelu pod kanałem La Manche, mającym połączyć państwo wyspiarzy drogą podziemną z lądem francuskim, prasa francuska przypomina inny projekt, który powstał jeszcze w latach dziewięćdziesiątych, wywołując wówczas gorący entuzjazm świat technicznego obu zainteresowanych krajów.

Projektem tym było zbudowanie nad kanałem La Manche olbrzymiego mostu komunikacyjnego, a w tym celu zawiązało się nawet wówczas Towarzystwo pod nazwą: „The Channel Bridge Railway”. Towarzystwo to, które zgromadziło wielkie kapitały akcyjne, wygotowało także kompletny projekt tego

mostu, który był wystawiony na widok publiczny w Pałacu maszyn w Paryżu. Most miał zostać przerzucony od przylądka „Gris - Nez” ze strony francuskiej do Folkestone na stronie angielskiej. Miał on iść łagodnym łukiem w ten sposób, aby opierał się na lawicach Varne i Colbart, przebiegając przez teren 38 km. Plan opracowano tak, aby uniknąć bardzo wielkich głębin, niemniej podmurowania mostu w niektórych punktach miały sięgać do 30 m. głębokości. Szerokość całego mostu miała wynosić 25 metrów, zaś na jezdni szer. na 8 m. miały się znajdować dwa tory, wzniesione na 56 metrów nad powierzchnią morza. Rozpiętość łuków wahała się między 100 do 250 m. dla małych trawersów, a od 300 do 500 m.

dla wielkich. Nakoniec ze względów strategicznych obydwie końcowe partie mostu, tak od strony Francji, jak i Anglii, miały być skonstruowane na sposób mostów zwodzonych, aby dopuścić możliwość przecięcia komunikacji i wytworzenia próżni dla przeszkodzenia inwazji, w razie gdyby stosunki dyplomatyczne między obu państwami zostały zerwane.

Projekt ten upadł, gdy przed laty kilkunastu powstał plan zbudowania tunelu. Wobec trudności, jakie wytaniają się obecnie przy bliższem rozpatrywaniu realizacji tego dzieła, wysuwają się na nowo głosy, podtrzymujące pierwotny projekt. Niemniej jednak prawdopodobnie opinia fachowców rozstrzygnie na korzyść budowy tunelu.

Tragedja miłosna starej kobiety.

PRACIŁA ZA MIŁOŚĆ, ALE PRAGNĘŁA ZŁUDZEŃ. — BRUTALNA PRAWDA SKŁONIŁA JĄ DO POZBAWIENIA SIĘ ŻYCIA.

Paryż, w lutym.

(==) Onegdaj popełniła tutaj samobójstwo wdowa po znanym paryskim przemysłowcu, 59-letnia Karolina Denieulle, osoba odgrywająca wybitną rolę w tutejszem życiu towarzyskiem. — Tłem samobójstwa tej starej kobiety

była — rzecz trudna do uwierzenia, a jednak prawdziwa —

tragedja miłosna...

Oto pani Denieulle nawiązała przed trzema jeszcze laty

intymny stosunek miłosny

z 25-letnim aktorem, Armandem de Chenay, człowiekiem lekkomyślnym, który poprostu dawał się utrzymywać przez bogatą i starą kochankę. Pani Denieulle poszła jednak w zupełności na lep słodkich słówek amanta i pokochała go namiętnością niezmiernie silną i głęboką.

W ostatnich czasach wymagania finansowe Armanda wzrastały coraz bardziej, tak, że biedna kobieta nie mogła im nastarczyć. A kiedy w sposób oględny oznajmiła o tem Armandowi, ten w sposób brutalny rzucił jej w oczy słowa druzgocącej prawdy i —

zerwał z nią...

Nieszczęśliwa kobieta tak się przejęła tą katastrofą, że popełniła samobójstwo, zażywwszy znacznej dozy wrononu. Przed śmiercią napisała jednak do swej córki list, wyjaśniający jej powód samobójstwa.

Przykra ta afery wywołała w Paryżu silne wrażenie, a nieszczęśliwy kochanek opuścił natychmiast po owym samobójstwie Paryż...

Papieże niewłochy.

Rzym, w lutym.

Obecny papież jest 256 z kolei. W tej poważnej liczbie było papieży Włochów 198, a 58 niewłochów. W liczbie papieży narodowości nie włoskiej było 15 Francuzów, 13 Grków, 8 Syryjczyków, 6 Niemców, 5 Hiszpanów, 2 Afrykanów, 2 Sabaudczyków, 2 Dalmatyńców, 1 Anglik, 1 mieszkaniec wyspy Kan dja, 1 Holender, 1 Portugalczyk i Szwajcar.

Od śmierci papieża Adryana VI (1522 — 23), który pochodził z Utrechtu (Holandia), konklawie wybiera na papieża wyłącznie Włochów.

Panika na lądzie.

Berlin, w lutym.

Z Ratyzbony donoszą: Na Dunaju obok mostu ślizgało się kilkadziesiąt osób. Nagle z góry rzeki doszedł od głośnego pękającego lodu. Tłum, wśród którego znajdowały się przeważnie dzieci ogarnęła panika. Wszyscy rzucili się do brzegu. Tymczasem w lodzie potworzyły się szczeliny i woda zaczęła się wydobywać na powierzchnię lodu. Uciekający brocząc w lodowatej wodzie, zdołali szczęśliwie dopaść brzegu.

W kilka minut później z ogłuszającym hukiem lód zaczął pękać.

Oficerowie hiszpańscy wyrządzili afront królowi.

DZIEKUJEMY, NIE PALIMY. — STŁUCZONY KIELICH KRÓLEWSKI.

Paryż, w lutym.

Ostatnie wypadki w Hiszpanji dowiodły, że w armji panują nastroje rewolucyjne. W jednym z pism paryskich przytoczony został fakt z okresu letnich manewrów wojska hiszpańskiego, ilustrujący wzrost niezadowolenie wśród wojskowych.

Król Alfons dokonał przeglądu wojsk, poczem zaprosił oficerów do siebie, dziękując za doskonały stan wojska. Następnie wyjął papierosa i poczęstował grupę najbliższych stojących oficerów. Żaden jednak zaofiarowanego cygara nie przyjął.

„Dziękuję, wasza królewska mości, nie palimy!” — odpowiedział jeden z wojskowych,

Wytworzyła się przykra sytuacja...

Król poczerwieniał ze zdenerwowania, oświadczając, że tak daleko trwać nie może. Panowie oficerowie winni pamiętać, że składali przysięgę na wierność monarchji. Wówczas jeden z oficerów odrzekł: „Tak jest, wasza królewska mości, przysięgaliśmy wierność monarchji, a nie monarchji konstytucyjnej!”

Drugiego podobny wypadek miał zajść w koszarach w San Sebastian. Na uroczystym bankiecie w otoczeniu oficerów załogi król Alfons wychylił kielich wina. Po odejściu króla oficerowie stłukli ten kielich na drobne kawałki.

Miasto, które zabija miłość.

BRAK ŚRODKÓW ŻYWNOSCI. — SKROMNE UBIORY. — OŻYWIONY RUCH KOŁOWY. — NIEMA MIEJSCA NA MIŁOŚĆ

(Korespondencja własna „Gazety Porannej”)

Moskwa, w lutym.

(M) Otrzymałście zapewne już mój pierwszy list z Moskwy. Dzisiejszą korespondencję poświęcam stosunkom ekonomicznym i miłości w stolicy czerwonego terroru.

Życie w Moskwie jest trudne. Przed sklepami spożywczymi wystają długie kolejki. W kooperatywach miejskich mało towaru, a ten, który jest, nabyć można tylko za bardzo drogie pieniądze. Masło i mąka pszenna są rzadkością, a suszone ryby i kawior rzeczny łatwo mogą się przejeść. Tłum, wyciekający w tych kolejkach, jest cichy, zrezygnowany i smutny. Przed wystawami sklepowymi, na których leżą brzydkie, niegustowne rzeczy, gromadzą się ludzie, i patrzą chciwymi oczyma, jak na cuda.

Moskwa odczuwa brak konfekcji i materiałów. Uliczni handlarze i handlarki mają olbrzymie powodzenie. — Sprzedają stroje męskie i damskie a prócz tego, cały szereg fantastycznych przedmiotów: łańcuchy drewniane, lalki, mydło, formy do ciasta, a zwłaszcza damskie biusthalter, które to słowo Rosjanie wymawiają „biustgalter”. Artykuł ten ma olbrzymie powodzenie. Moskwa jest nim wprost zalana; jest to proletariacki artykuł mody.

Na ulicach sprzedają też piękne owoce krymskie — winogrona, brzoskwinie, jabłka.

Mężczyźni noszą przeważnie skórzane kurtki i miękkie czapki sportowe. Białych kołnierzyków i kapeluszy nie widać prawie wcale. Wygląda to smutno. Kobiety są stosunkowo lepiej ubrane: od czasu do czasu spotkać można jakąś kobietę w futrze, lub na wysokich obcasach. Pończoch jedwabnych nie widać wcale; prawie wcale też nie widać kapeluszy. Ogromnie dużo widać welnianych szalików na głowie, młode komunistki noszą czerwone chustki.

Mimo spartańskiego ubrania, młode Rosjanki nie zapominają o pudrze i szmince. Tylko, że rosyjski puder podobny jest do wapna, a róż robi ponure wrażenie. Do Rosji importują tylko przedmioty niezbędne: jedwabne pończochy i kosmetyki do nich nie należą. Mimo to, są w Moskwie fryzjerzy, którzy strzygą i ondulują damskie główki.

Ruch kołowy na ulicach jest ożywiony.

Co chwila zatory aut, tramwajów, Przejść przez ulicę jest niełatwo. Tramwaje i autobusy są stale przepełnione. Taksówek jest mało. Są samochody do wynajmowania na godziny, ale trudno jest je schwytać. Widuje się najdroższe marki samochodowe świata, ale należą one do władz sowieckich, do komisarzy i kierowników trustów państwowych.

Prywatni ludzie nie mają w Moskwie samochodów, dlatego też widok wykwinnych maszyn nie budzi uczucia zazdrości.

W Moskwie jest mało kawiarni i niewiele restauracji. W dwu restauracjach śpiewa wieczorami chór cygański. A w soboty restauracja Grand Hotelu ma jazz-band i dancing. Ale bywają tam przeważnie cudzoziemcy i panie z baletu, lub teatru. Rosyjski komunista uważa taniec za objaw zepsucia, wymysł kapitalizmu, którego należy unikać. Woli on melancholijną muzykę rosyjską i półmrok kawiarni o malutkich

stolikach. Kawiarnia taka jest idealnym miejscem spotkań dla zakochanych, ale widuje się ich tu mało.

Gdzie spotykają się zakochane pary w Moskwie?

Odpowiedź na to pytanie jest niemiernie trudna. Miasto jest tak przepełnione, że niema w niem ani jednego pokoju, w którymby ktoś nie spał. Rodzice śpiją w jednym pokoju z dorosłymi dziećmi, kilka par małżeńskich ma jako mieszkanie jeden wspólny pokój, gdzie się kochają, kłócą, śpią i jedzą, gdzie intymność, lub samotność jest niedoścignym zbytkiem.

Z zapadnięciem wieczoru niema w kamienicach moskiewskich ani jednego

okna ciemnego, gdyż żaden pokój nie jest pusty: w każdym mieszka parę osób, gdy jedna wyjdzie, zostaje ich zawsze jeszcze dość. Pokoje przedzielone są kotarami, szalami na parę mniejszych pokoiów; w jednej łazience myje się długi szereg osób, z których żadna nie ma prawa przetrzymywać kolejki dłużej nad 10 minut.

Gospodynie gotują po parę w jednej kuchni na brzydko pachnących „Prymusach”.

Gdzież więc tu miejsce na miłość, romantyczną miłość we dwoje?

Nie! W Moskwie nie można teraz kochać!

S. M.

Romans włoskiego następcy tronu

SKUTKI POJEDNANIA WATYKANU Z KWIRYNALEM. — WŁOSKI KRÓLEWICZ HUMBERT BĘDZIE MÓGL POŚLUBIĆ KRÓLEWNĘ BELGIJSKĄ, MARJĘ JOSE

Bruksela, w lutym.

(=) Pojednanie między Watykanem a Kwirynalem będzie miało jak utrzymują wtajemniczeni, bardzo korzystne następstwa dla rozwiązania afery dyrastycznej — politycznej, interesującej żywo Rzym i Brukselę, a mianowicie dla sprawy

zareczyn

włoskiego następcy tronu Humberta z jedną córką belgijskiej pary królewskiej, księżniczką Marją Jose.

W krajach demokratycznych, w których w ciągu lat zapomniano, jak zawikłane są drogi polityki dyplomatycznej, z trudnością będzie można zrozumieć ten związek faktów. Należy stwierdzić, że między ciemnokim księciem włoskim, a jasnowłosa księżniczką belgijską od dawna istnieje

istotna gorąca sympatja

Mimo to małżeństwo nie mogło dojść do skutku, z powodu tego, że wysoki kler belgijski sprzeciwiał się związkowi Marji Jose z synem monarchy, pozostającego dotychczas pod klątwą kościoła. Zmobilizowano przeciwko temu planowi pobożnych krewnych księżniczki, a zwłaszcza członków pobożnego rodu Braganza, z którego pochodzi przez babkę, księżniczkę bawarską.

Sprawa rzeczywiście narazie poszła w odwłokę. Księżniczka belgijska stanowczy jednak stawiała opór wszelkim kombinacjom małżeńskim, mającym na celu wyhicie jej z głowy Humberta. I cierpliwość jej zostanie obecnie uwieńczona na grodzie. Obecnie bowiem nie już nie będzie stało na przeszkodzie małżeństwu romantycznych kochanków.

Zabił żonę w teatrze!

CHOROBLIWA ZAZDROŚĆ KUPCA. — OSTATECZNA ROZMOWA. — STRZAŁY W FOYER TEATRALNEM.

Lyon, w lutym.

(=). Onegdaj wieczorem rozegrał się w ljońskim „Teatrze Narodowym” krwawy epilog ponurej tragedji małżeńskiej.

Mianowicie 24-letni kupiec Humbert Didier zastrzelił w foyer teatralnem swą 22-letnią żonę, Antoninę. Młode małżeństwo było już od roku rozwiedzione. Przyczyną rozwodu była

chorobliwa zazdrość kupca, podsycana zresztą przez lekkomyślność i płochość młodej mężatki.

Didier nie mógł jednak zapomnieć ukochanej kobiety i począł czynić kroki pojednawcze. Kilkakrotnie prosił

spółżył na niczem. Wobec tego postanowił kupiec „rozmówić się” z żoną definitywnie.

Ponieważ trudno mu było uzyskać rozmowę z ukochaną, udał się do teatru, dokąd — jak się dowiedział — wybrała się Antonina w towarzystwie matki. Podczas antraktu przystąpił nieoczekiwanie do żony i jeszcze raz zapytał ją,

czy doń powróci.

A gdy znowu otrzymał odpowiedź odmowną — dobył browninga i kilkoma strzałami zranił nieszczęśliwą kobietę tak poważnie, że zmarła po kilku godzinach w szpitalu.

„Girls Hotel” w Montmartre.

ZAWODOWE SZKOŁY. — W PARYŻU. — SPECJALNY HOTEL - PENSJONAT.

Paryż, w lutym.

Cały Paryż roi się dzisiaj od rozmaitych zespołów girlsowych: kabarety, większe teatry rewjowe i mniejsze mają w swym składzie artystycznym kilkanaście setek tych wesołych i świetnie wygimnastykowanych dziewcząt,

które wdziękiem swym i naturalnością oraz zdumiewajacem nieraz wyszkoleniem zakasowały w zupełności dawny rutyniczny balet i zdobyły sympatię publiczności.

Girls posiadają swe specjalne szkoły przeważnie w Londynie i Manche-

sterze. Żąda się tam od nich, aby były wygimnastykowane jak zawodowe akrobarki, nadto muszą być ładne i młode: 15, 18, najwyżej siedemnastoletnie. Po ukończeniu kursów z kontraktem w kieszeni i czekoladkami udają się pełne zachwyty i zapafu do Paryża, a tam w jakimś hoteliku na Montmartre składają swe walizki i lalki.

Dla tych dziewczyn, które znalazły się na niebezpiecznym i śliskim bruku wielkiego miasta, założono specjalny hotel - pensjonat „Girls Hotel”.

Dyrektorka tego jedynego w swoim rodzaju pensjonatu, starsza, siwa dama, o dobrotliwej twarzy i miłym głosie, nalkuje tym wszystkim dziewczętom.

— Obecnie mieszka ich u nas 62 — objaśnia — ale bardzo wiele przychodzi tu na obiady, a wszystkie prawie girlsy, które przebywają w Paryżu, spotykają się tu, gdzie się czują, jak u siebie w domu. Wiedzą, że w każdym trudnym lub ciężkim wypadku znajdą tu dobrą radę i pomoc, a w chorobie opiekę. Są one tu swobodne i nie podlegają żadnemu rygorowi i przyznać należy, że nigdy nie nadużywają tych swoich przywilejów w złym kierunku.

Małe Angieleczki lubią wygody i wesołość. W obszernych, jasnych pokojach zamieszkują one po 5 lub 6, każde łóżko oddzielone jest zastoną. Przyzwyczajone są do życia towarzyskiego i tak przechodzą z teatru do teatru. Pracują grupami, grupami jedzą i śpią i temi samymi grupami podróżują po całym wielkim świecie.

Oto siedzi ich w salonie dwanaście — wszystkie jednakowego wzrostu, o jednakowej przyszytych fryzurze. Rozmawiają wesoło, żartują i śmieją się. Na pytanie, czy lubią swój zawód, wszystkie odpowiadają jednogłośnie:

— Oh, bardzo! — i w odpowiedzi tej brzmi nieklamany zachwyt. — Tyle się podróżuje! Obecnie oczekuje nas tournée po Hiszpanji! Potem Ameryka, gdzie będzie tyle okazji do wyjścia za mąż! Wiele z nas objechało już cały świat!

Właśnie jedna z nich odbchodzi swą 17-letnią rocznicę urodzin. Na stole stoi wspaniały tort, oświetlony 17 świecami! Dokazują jak małe dzieci, a srebrnowłosa opiekunka tego domu patrzy na to z pogodnym uśmiechem na swej dobrej twarzy.

Ze sportu.

ZAWODY ATLETYCZNE O MISTRZOSTWO OKRĘGU LWOWSKIEGO.

Lwów, 15. lutego.

Lwowski Okręgowy Związek Atletyczny donosi, że do zawodów o mistrzostwo Okręgu Lwowskiego w podnoszeniu ciężarów i zapasnictwie zgłosiły się następujące kluby: Klub C. A. ze Stanisławowa, Sekcja C. A. Sokół II. Lwów, Sekcja C. A. Robotniczego klubu sportowego we Lwowie, Tow. gymn. Lwów we Lwowie, Klub C. A. im. Zbyszka Cyganiewicza we Lwowie.

Ze względu na wielką ilość zgłoszonych zapasników, zawody powyższe, które odbędą się w dniach 16-17 lutego br. w sali Sokoła IV. przy ul. Lyczakowskiej, zapowiadają się niezwykle interesująco, tembardziej, że w poszczególnych konkurencjach biorą udział najbardziej znani atleci.

Jako nagrody zostaną rozdzielone pomiędzy zwycięzców piękne żetony i dyplomy. — Podczas zawodów przygrywać będzie orkiestra mandolinistów, zaś bilety wstępu celem propagowania tej tak zaniedbanej gałęzi sportu zostały ustalone bardzo nisko.

Elektryczność w ciele ludzkim.

SENSACYJNE EKSPERYMENTY UCZONEGO LONDŃSKIEGO. - REWELACJE NAUKOWE, MO-
GĄCE PCHNĄĆ WIEDZĘ NA NOWE TORY.

Londyn, w lutym.

(=) Donieśliśmy już krótko o sensacyjnych eksperymentach profesora londyńskiego uniwersytetu A. P. Jollygo, który stwierdził, że ciało ludzkie zawiera siły elektryczne.

W uzupełnieniu tych wiadomości podajemy, co następuje:

Prof. Jolly przeprowadził swe eksperymenty przed małym kołem uczonych i pokazał przykładowo, jak żywe ciało reaguje elektrycznie na zmianę usposobienia. Pewien student, który był przedmiotem eksperymentów, położył się na poduszce, przeopionej

określonym roztworem, następnie opakowano odpowiednie mi poduszeczkami jego ręce, a wreszcie wytworzono połączenie z aparatem elektrycznym. Na galwanometrze można było odczytać siłę prądu.

Eksperyment rozpoczął się w ten sposób, że drugi student opowiedział pierwszemu w możliwie drastyczny sposób

jakaś denerwującą historię. Opowiadał scenę u dentysty, z wszystkimi drobiazgami, bardzo plastycznie. Już po pięciu sekundach wystąpiła reakcja, galwanometr okazał silne wychylenie, a następnie powrócił do pierwotnego położenia. W ten sposób uzyskano dowód, że zmiana nastroju, wywołana opowiadaniem, zaktywizowała w ciele prądy elektryczne.

Prof. Jolly przyznaje oczywiście, że jego nowe odkrycie przedstawia się na razie w postaci bardzo surowej i rudymen tarnej i że konieczne są jeszcze dalsze, ciężkie poszukiwania, aby mózdz twierdzić

doniosłość tego odkrycia. Już dzisiaj jednak jest ten uczony przekonany, że wiedza lekarska zyska nowy, ważny środek, już to dla

ustalenia dżagnozy chorób, już to dla ich terapii.

Na londyńskiej klinice chirurgicznej rozpoczęto już eksperymen-

ty, polegające na tem, aby przyspieszać leczenie ran przez stosowanie na zranionem miejscu prądu elektrycznego.

Jak należy pielęgnować ręce.

BACZNOŚĆ MANICURZYSTKI.

Paryż, w lutym.

Oto co mówi prawdziwa powaga, bo francuskie pismo naukowe „La Nature”, o pielęgnowaniu rąk kobiecych.

Doskonałą jest zasada mycie rąk natychmiast po jakimś zajęciu brudzącym, bez czekania na ukończenie całej roboty. Tłuszcz bowiem utrzuwa brud, który staje się potem trudny do usunięcia. Zamiast mydła można do tego używać garstki mąki kukurydzowej, albo lepiej jeszcze, pewnego rodzaju pasty, którą można sporządzić sobie samemu, rozgniatając z gli-

ceryną duże, mączyste kartofle, ugotowane w wodzie.

Uparte plamy na rękach usuwa się, nacierając je płatkami cytryny co jest lepsze, niżli mydło mineralne lub puneks, których należy u-

żywać w ostateczności.

Konice palców trzeba lekko zwilżyć olejkami z słodkich migdałów, w celu zapobieżenia tworzeniu się blonki, otaczającej paznokcie. Tej blonki nie powinno się bezwarunkowo nigdy wycinać, ale tylko odsuwać ją przy pomocy ręcznika.

Paznokcie trzeba polerować, ale nożyczek używać jak najrzadziej. W każdym razie powinno się je obcinać tak krótko, aby je łatwo było utrzymać w czystości.

Do oczyszczania paznokci nie powinno się nigdy używać końca nożyczek lub jakiegokolwiek przedmiotu metalowego. Raczej w tym celu trzeba owinąć wata koniec drewnianka, zwilżyć je w rozpuszczonej wodzie utlenionej i przeprowadzić nim pod paznokciem, który następnie będzie zupełnie czysty.

Kawiarnia LOUVRE Lwów
3-go Maja 12
Po zmontowaniu nowego kotła lokal **bardzo ciepło ogrzany!**

Kto był wynalazcą tennisa?

PIERWSZE PRZEPISY GRY. — POPYT NA SPRZĘT TENNISOWY. — AKCJA FABRYKANTÓW PRZYBORÓW DO KROKIETU.

Lwów, 15. lutego.

(j). Popularna, a przytem wytworna gra w tennisa, jak zresztą wiele sportów bierze swój początek w Anglii. W r. 1784 major wojsk angielskich Walter Clopton Windfield opracował przepisy gry, którą wówczas nazwał „spleairestike”. Gra odbywała się na placu owalnym bez żadnych ostrych granic i linii. Do podbijania piłki służyła rakieta bardzo małych wymiarów, co nastęrczało wiele trudności przy odbijaniu ostrych piłek, lub wogóle odbijaniu jej w kierunku przeciwnika.

Nowa ta gra, która później przerodziła się w doskonałą formę dzisiejszego tennisa, od razu znalazła wielu zwolenników, a to rekrutujących się głównie z b. zapaleńców gry w krokiet, która nie dostarczała żadnej emocji. Uwielbienie dla tennisa z każdą chwilą rosło tak, że wynalazca widział się zmuszony dobrać pomocnika i założyć specjalny warsztat do wyrabiania sprzętu, służącego do gry, który miał olbrzymi popyt. Pierwsze warsztaty w Woolwich były w stanie wykonywać w ciągu tygodnia zaledwie 12 tuzinów rakiet. Ilość produkowanych rakiet nie była w stanie pokryć ani w części zapotrzebowania. Ponieważ gra ta weszła w modę w świecie eleganckim za zdobytą rakieta płacono bajeczne sumy.

Fabrykanci przyborów do krokietu widząc przemożnego rywala w sprzęcie tenisowym, rozwinęli zorganizowaną akcję w celu ochrony swych in-

teresów. Mimo, że wynalazca tennisa przybory do gry opieczętował, udało się jego przeciwnikom obejść przepisy. Zwołano do Londynu konferencję w celu ustalenia różnych nowych projektów w kierunku udoskonalenia gry w tennisa. Inicjatorem kongresu, t. j. fabrykantom sprzętu krokietowego chodziło głównie o to, ażeby przez ustalenie nowych form rakiet i sprzętu tenisowego mogli zdobyć prawo ich fabrykacji. Tak się też stało, major Windfield zbankrutował wraz ze swym wynalazkiem i poszedł zupełnie w zapomnienie, gdy tymczasem gra, której był wynalazcą, zdobywała sobie pod wpływem ogromnej konkurencji coraz doskonalsze formy. Dzisiaj — jak wiadomo powszechnie — tenis szerokie koła publiczności, interesujące się sportem, uważają obok piłki nożnej za najpopularniejszą grę sportową.

Ożeniony wbrew własnej woli.

PODWOJNE MAŁŻENSTWO 70-LETNIEGO STARCA Z NIEZNANĄ KOBIECĄ.

Waszyngton, w lutym.

W senacie waszyngtońskim istnieje osobna komisja do spraw czernych Indian. Otóż ta komisja rozpatrywała we wtorek 5 bm. odwołanie się niejakiego Jacka Barnetta, czerwonoskórego Indianina z Oklahomy, który stał się milionerem, sprzedając tereny naftowe, a którego trybunał związkowy w Nowym Jorku uznał za niezdolnego do czynienia darów.

Wyrok ten miał za cel ochronie nie Indianina przed drapieżnym oszustwem, a komisja Senatu w celu rozstrzygnięcia tej kwestji, ma orzec, czy Barnett porwano z jego domu w Oklahomie, zawieziono do miasta Kansas i wbrew jego woli ożeniono z białą kobietą, niejaką Anną Low, wdową?

Barnett, który wedle aktów jest 70-letnim starcem, oświadczył przed komisją w Waszyngtonie, że nie wie, ile ma lat. Mimo swego milionowego majątku, nie umie do brze rozróżnić banknotu jednodola-

rowego od dziesięci dolarowego i nie był pewny, czy dał 100.000 dolarów swej żonie, a drugie 100.000 misji religijnej Baptistów.

Kiedy go o to zapytano, uśmiechał się tylko i oświadczył, że nigdy nie dba o pieniądze, jeżeli ma ich dosyć. Zapewnił następnie, że nie on oświadczył się swojej żonie, tylko ona oświadczyła się jemu.

— Nie wiele dbałem — mówił — o zaślubienie jej pierwszym razem. Ale kiedy ona zażądała odemnie, abym się ożenił z nią powtórnie, w innym mieście, powiedziałem, że to nie w porządku.

Zapytany, kto go przywiózł do Waszyngtonu, Indianin odparł, po kazuując na wytwornie ubraną swoją żonę i pasierbicę:

— Ci ludzie tam, ale ja nie wiem, kto oni są.

Komisja senatu nie wydała jeszcze wyroku, ale dla zdrowego rozsądku ten wyrok powinien być niewątpliwie

Kolorowe węgle.

W AMERYCE MODNE SĄ OBECNIE WĘGLE KOLOROWE, CZERWONE, NIEBIESKIE ITD. — SAMI JUŻ NIE WIEDZĄ, CO MAJĄ ROBIĆ.

Nowy Jork, w lutym.

(=) W Europie niejedyn jest szczęśliwy, jeżeli ma podostatkiem zwyczajnego węgla czarnego dla zabezpieczenia się przed mrozami surowej zimy. Ale w Ameryce, w krainie wielkiego dobrobytu, stały się obecnie modnymi węgle kolorowe.

przemawiające do amerykańskiego „smaku estetycznego”.

Pewne towarzystwo węglowe w Buffalo urzeczywistniło już tę dziwną ideę. Za dopłatą kilku centów na tonie sprzedaje to towarzystwo swoim klientom wę-

giel, pomalowany na najwspanialszy

kolor niebieski,

gdy tymczasem pewne towarzystwo antracytowe w Pootsville sprzedaje swoim klientom purpurowy, olśniewający antracyt.

To jest oczywiście tylko obiecujący początek, albowiem firmy konkurencyjne będą się obecnie licytowały w wynajdowaniu najrozmaitszych odcieni barwnych w zakresie węgla. Wobec amerykańskiego „smaku” należałoby przypuścić, iż kolorowe węgle doznają tam bardzo szerokiego rozpowszechnienia...

KRONIKA

15

LUTEGO
Piątek
Faustyna

REDAKCJA BEZWARUNKOWO MANUSKRYPTÓW NIE ZWRACA.

TEATR WIELKI:

Piątek, 15. lutego o godz. 7.30 „Broadway”

Sobota, 16. lutego o godz. 3-ciej „Marja Stuart”, przedstawienie dla młodzieży szkolnej.

Sobota, 16. lutego o godz. 7.30 „Borys Godunow”.

Niedziela, 17. lutego o godz. 3-ciej „Marja Stuart”.

Niedziela, 17. lutego o godz. 7.30 „Jedna jedyna noc”, operetka.

Niedziela, 17. lutego o godz. 7.30 „Murzyn Warszawski”.

Miejskie Teatry Lwowskie. Dziś w Teatrze Wielkim ciesząca się stale niezwykłą frekwencją publiczności, świetna sztuka amerykańska „Broadway” z pp. Korabianką, Ładosiówną, Michnowską, Gulnerem, Modrzewskim, Okornickim, Ratschką, Tatrzańskim i Żurowskim w głównych rolach. Na popołudniowe przedstawięnie w sobotę, specjalnie dla młodzieży szkolnej, a w niedzielę dla ogółu, daje Teatr Wielki po cenach niższych, prześliczny, do głębi wzruszający dramat F. Schillera pt. „Marja Stuart”

„Borys Godunow” wspaniały dramat muzyczny Mussorgskiego, ukaże się w Teatrze Wielkim jako premiera jutro tj. w sobotę, 16. bm. z p. Płóskim w partii tytułowej. Inne partie odtworzą pp. Hn. glerówna, Pankiewiczowa, Platówna, Powiczówna, Wilkowska, Bedlewicz, Bender, Bykowski, Cirin, Jeleński, Kapuściński, Kielarski, Kopeczyński, Kramus, Kurzbart, Łowczyński, Schmidt i Tarnawski. Przedstawienie to pod każdym względem, jak najstaranniej przygotowane przez znakomitego reżysera Ułchanowa i kapelmistrza Leszczyńskiego, będzie niewątpliwie jednym z największych wydarzeń artystycznych w dziale muzycznym. Nowe wspaniałe dekoracje wykonał art. mal. Zygmunt Balk. Nowe oryginalne kostjomy z pracowni teatralnej pod kier. Z. Linhardtowej i Valenty.

Pierwszą premiera w Teatrze Małym będzie wyborna, aktualna trzyaktowa komedia warszawskiego literata Słonimskiego, pt. „Murzyn Warszawski”, która ukaże się jutro, w sobotę, 16. bm. Kapitałne typy wielkomiejskie ze świątka warszawskiego odtworzą pp. Kwiatkiewiczowa, Michnowska, Poraska, Rowińska, Czaki, Dohrzański, Kąhnowski, Pełiński, Strzelecki i Szyndler z reżyserem Gustawem Rasińskim na czele. „Murzyn Warszawski” powtórzony będzie w niedzielę i w dniu następnym.

TEATR MAŁY

Sobota, 16. lutego o godz. 7.30 „Murzyn Warszawski”.

Dziś w piątek odbędzie się III. wieczór arcydzieł fortepianowych w wykonaniu świetnego pianisty Leopolda Muenzera. W programie koncerty fortepianowe Bacha, Mozarta i Beethovena z towarzyszeniem orkiestry Teatru Wielkiego.

Wielki Recital ku czci Marii Konopnickiej Studja Wandy Siemaszkowej, który miał się odbyć 17. lutego w sali przy ulicy Boularda 5 skutkiem niemożności opalenia sali, by nie narażać publiki na zaziębienie zostaje odłożony do czasu lepszych warunków atmosferycznych, o czym Komitet Obywatelski budowy pomnika zawiadamia. Bilety zakupione są ważne na przyszłość.

BIURO KONCERTOWE

M. TUERKA

Piątek, 15. lutego: Leopold Muenzer, trzeci koncert z towarzyszeniem orkiestry.

PROGRAM KINOTEATRÓW:

APOLLO: „Tajny kurjer”.

CHIMERA: Robert i Bertrand

FATAMORGANA: „Kobiety na śliżkiej drodze”.

GRAZYNA: „Wiera Mircowa”

CASINO: „Nieboraczek”.

Zamknięcie wszystkich szkół we Lwowie.

Lwów, 15. lutego.

Kuratorium Okręgu Szkolnego Lwowskiego Zarządziło zamknięcie wszystkich szkół we Lwowie aż do odwołania.

Kto marznie a pragnie się ogrzać

niech sipeszy do

AMERICAN HOUSE

Lwów, Kopernika 5.

10% rabatu z towarów zimowych.

COLOSSEUM: „Dramat w Moulin Rouge”.

KOPENIK: „Carewicz”.

LEW: „Romans Panny Opolskiej”.

LUNA: „Karkołomny pościg”.

MARYSIENKA: „Carewicz”.

OAZA: „Błękitne noce”.

PALACE: „Grobowiec wielkiej miłości”.

PAN: „Człowiek z autem”.

PASAZ: Harry Peel „Panika”.

PROMIEN: „Noc miłości”.

UCIECHA: „Casanova”.

**WIELKI PORANEK KABARETO-
WO - FILMOWY.** W niedzielę dnia 3. marca 1929 o godzinie 12. w południe odbędzie się staraniem KLUBU SPORTOWEGO POLICJI PAŃSTWOWEJ we Lwowie, w sali kina „Palace”, wielki poranek kabaretowo-filmowy, na którym wyświeltory zostanie nieodwołalnie po raz ostani nieśmiertelne arcydzieło TOŁSTOJA w 12 aktach p. t.: „ZMARTWYCHWSTANIE” z uroczą DOLORES DEL RIO. Ponadto dwie doborowe komedje i tygodnik aktualności.

Jako uzupełnienie programu występ znakomitych artystów.

Dochód przeznaczony na „ŚWIE-
TLICE POLICJAN” i „POLICYJNY
DOM ZDROWIA”.

Bilety do nabycia w dniu poranku przy kasie kina „Palace”.

NASZ DODATEK SPORTOWY.

Z powodu nieobecności naszego referenta sportowego, który wskutek wstrzymania pociągów nie mógł na czas przybyć z Krynicy, nie zamieszczamy dziś dodatku sportowego.

Nabożeństwo Akademickie W niedzielę 17. bm. o godz. 10.30 odbędzie się w kościele S. S. Klarysek, ul. Łyczakowska 2 nabożeństwo dla młodzieży akademickiej Nabożeństwa te (cichą Msza św. z 10-cio minutowym kazaniem) odbywać się będą w każdą niedzielę i święto z wyjątkiem wielkich ferji. Pierwsze nabożeństwo 17. bm. odprawi JE. ks. arcybiskup dr Bolesław Twardowski.

Towarzystwo naukowe we Lwowie. Posiedzenie Wydziału filologicznego odbędzie się w poniedziałek 18. bm. o g. 5 popoł. w Pracowni Seminarjum słowiańskiego (Uniwersytet, stary gmach). Porządek dzienny: Czł. prof. Tarnawski: „Postać Falstaffa a religja Szekspira”. Czł. prof. Gaertner: „Domniemane przejście końcowego ch w f w języku staronolskim”. Czł. prof. Łempicki przedstawi pracę dra J. Skoczka p. t. „Dzieje lwowskiej szkoły katedralnej”. Poczem odbędzie się posiedzenie administracyjne wydziału.

Staraniem Twa Błłoteka Słuchaczów Prawa we Lwowie wygłosi JWPan Prof. Stanisław Starzyński odczyt pt. „O dążeniach do reformy Konstytucji”. Odczyt odbędzie się dnia 16. lutego (sobota) br. o godz. 19-tej (7. wiecz.) w sali im. Jana Kasprzowicza Uniwersytetu Jana Kazimierza (gmach posejmowy ul. Marszałkowska 1. I p.). Bilety w cenie 1 zł dla młodzieży 50 gr. do nabycia w Sekretariacie Twa ul. Mickiewicza 5a,

parter, codziennie od 12—1-szej oraz przy wejściu na salę.

Czwarty wykład dra J. Frostiga pt. „Psychagogika” odbędzie się dnia 15. bm. (piątek) o godz. 19-tej w sali Kopernika Uniw., ul. Marszałkowska 1. I. p.

Przegląd sztuki dekoracyjnej we Frangep. W sobotę 16. bm. o godz. 6. wieczór w sali Miejskiego Muzeum Przemysłu Artystycznego (Hetmańska 20) głosi p. II. i cła na powyższy temat wykład, ilustrowany obrazami świetlnymi.

„Drogi i manowce młodej demokracji”. Dziś o godz. 7-mej wiecz. odbędzie się w lokalu Związku Polskiej Młodzieży Demokratycznej przy ul. Sykstuskiej 43 zebranie, na którym kol. Lesław Dreszer wygłosi interesujący odczyt o młodej demokracji. Odczyt ten zarówno ze względu na poruszone zagadnienie, jak i na osobę prelegenta wzbudził w sferach akademickich wielkie zainteresowanie, a to tem bardziej, że po odczycie odbędzie się dyskusja. Wstęp wolny.

Posiedzenie naukowe Tow. Geologicznego odbędzie się dnia 15. bm. w Instytucie Geologicznym U. J. K., ul. Długa 8, o godz. 18-tej z następującym porządkiem dziennym: p. Olga Pazdrowa: „Z badań geologicznych okolic Dukli” i p. Stanisław Weigner: „Pokaz nowych kamieniołomów z Karpal”.

Komitet Wystawy pracy Kobiet w Poznaniu (sekcja artystyczna i bazarowa) zaprasza panie pracujące w przemyśle domowym (jak trykotarstwo, wiciarstwo, bieliźniarstwo), które pragną wziąć udział w Wystawie względnie być swoje wyroby, na posiedzenie w piątek 15. bm. o 6 wiecz. w gmachu Województwa, I. p.

Starankom sekcji propagandowej lwowskiego Koła Związku Obrony Krew Zachodnich odbędzie się w sobotę, 16. lutego o godz. 19.30 w sali Czytelni Akademickiej przy ul. Łozińskiego 7 zebranie dyskusyjne, które zagai p. Dr. Jan Rogowski wykładem pt. „Polacy w Prusach Wschodnich po plebiscycie”.

Towarzystwo Opiekę nad Zwierzętami (ul. Kopernika 1 20. I. p.) przypomina często, że ma skrzynki do karmienia ptaków — domczek taki byby zaiste piękną ozdobą okien naszych kamienic, lając zarazem chlubne świadectwo o szlachetności serc ich mieszkańców...

Związek Oficerów Rezerwy we Lwowie zawiadamia członków Związku, że dnia 17. lutego br. (niedziela) odbędzie się w lokalu Związku, pl. Marjacki 4/III z. Zebranie Towarzystwa z tańcami. Początek o godz. 5-tej popoł. Karty wstępu dla gości przez członków wprowadzonych wydaje sekretariat codziennie od godz. 17—19.

Dzielnica Małopolska Sokola z powodu wstrzymania ruchu pociągów odwołuje posiedzenie Rady zwołanej na dzień 17. bm. i przekłada ją na dzień 3. marca br.

Sprostowanie. W artykule pt. „Grozna katastrofa straszliwych mrozów” w nrze 8771 „Gazety Porannej” wkrały się pomyłki w ustępie, omawiającym informację władz kolejowych. Otóż prostujemy niniejszem, że p. radca Klus jest nie (jak wydrukowano) naczelnikiem dworca głównego, lecz naczelnikiem wydziału eksploatacyjnego dyr. kolei, zaś p. inż. Goldstein naczelnikiem wydziału II. mechanicznego tejże dyrekcji.

(—) Wczoraj nie było rozprawy dra Koinika i tow. Dalszy ciąg tego procesu odbędzie się dzisiaj.

(—) **Włamanie i kradzież.** Z mieszkania Miecz. Granowieckiego, zam. Wronowskich 16. skradziono garderobę oraz srebrną papierosnicę wartości 700 zł. — Na szkodę Heleny Moroz (Starozakonna 3.) skradziono garderobę, oraz gotówkę, wyrządzając szkodę na 515 zł. — Ze sklepu galanteryjnego Eljasza Robina, przy ul. Kazimierzowskiej 14. skradziono towar wartości 2 tys. zł.

(—) **Do aresztów policyjnych** oddano wczoraj: Michała Zamojskiego za systematyczną kradzież wędlin na szkodę Kazimierza Lintnera, zam. Piastów 6., Bron. Tomaszewskiego fałse Boguckiego przytrzymanego na przystanku tramwajowym przy ul. L. Sapiehy w chwili, gdy usiłował wywołać sztuczny tłok celem popełnienia kradzieży, Macieja Martyniszyna przytrzymanego na gorącym uczynku usiłowanej kradzieży, w sklepie galanteryjnym Holzera przy ul. Rejtana, Michała Gluszkę za kradzież worka jagiel na szkodę Michała Ilkowa, Jana Kmicia za kradzież bielizny na szkodę Jakóba Schächtera, oraz Józefa Gorzko za włamanie się do piwnicy dra Piotrowskiego, przy ul. Podlewskiego 1.

(—) **Ujęcie szajki włamywaczy.** Onegdaj dokonano włamania do firmy Rosnera przy ul. Kopernika 7. Po przeprowadzonych dochodzeniach aresztowano Edwarda Machnickiego, Jana Guberczaka i Józefę Krzyżanowską, u których znaleziono szereg rzeczy pochodzących z tego włamania.

(—) **Dwie niewiasty zaginęły.** Franciszka Jasińska, zam. Listopada 90., zawiadomiła policję, że przed kilku dniami służąc jej Jadwiga Hajdukiewicz wydała się z domu i więcej nie wróciła. — Michał Sawicki, emerytowany sierżant, zamieszkały w Brzuchowcach, zawiadomił policję, że córka jego Wilhelmína zbiegła w domu i według wszelkiego prawdopodobieństwa, ukrywa się we Lwowie.

Wpisy na kurs kroju i modelowania dla krawców damskich i krawczyń, trwający 2 miesiące, a prowadzony systemem „Academie de coupe” w Paryżu, przyjmuje krajowy Patronat przemysłowy we Lwowie, plac Smolki 1. 3, codziennie od 10—1 w południe. 1647-3

Z kraju.

W agencji pocztowo-telegr. Moszków pow. Sokal, zaprowadzono służbę telefoniczną w ograniczonych godzinach dniach.

Signum temporis. W styczniu w o. brębie Sądu okręgowego w Białymstoku zaprotestowano ogółem 4.852 weksli na ogólną kwotę zł. 664.940.12, z czego w samym Białymstoku 3.852 weksli na zł. 504.833.62.

Nasze przekupki a wróble.

Lwów, 15. lutego.

Mróz siarczysty — na rynku prawie pustki. I rzędo zastawionych stołach siedzą lwowskie przekupki. I o dziwo! usta ich rozchylają się raz po raz w radosnym dobrotliwym uśmiechu, a sine z mrozu ręce sypią bojęnie naokół ziarn, kasze i różne okruszyny, zgłodniałej staszej rzeszy. A jest tam tego cała chmara... Jak tam odważniejszy wróbel łopomaga w tem dziele miłosiernego szafarstwa grzebiąc w workach osobiste i wybierając co najlepsze kaski. A usta przekupek, owe usta będące postrachem kucharek i „paniuszy” — mają wciąż ową słodką, macierzyską uśmiech. Dziś klientela ich to jeno hołota, co nie nie zapłaci, ale takie to wszystko godne i zmarznęte — niechże idzie biedocie na zdrowie!...

Podobnie litościwe serca mieszkają i w suterenach — zdaje mi się jeno, że do okien i piętra naszych kamienic nie dochodzą jeszcze żalosne świergoty i wołanie o pomoc!

Składki.

Dla głodnych i zmarzniętych dzieci. Tadeo Gorecki zł 5 —

Słyszenie bez uszu.

OSOBLIWY WYKŁAD DR. JELLINEKA. — „ORGAN KORTYJSKI”. — WIDOCZNA WRAZLIWOŚĆ NA SILNY GWIZD. — ROZWÓJ PEDAGOGIKI W ZASTOSOWANIU DO GŁUCHONIEMYCH.

Wiedeń, w lutym.

(1) Na ten temat nieco osobliwy wygłosił niedawno w wiedeńskim Towarzystwie dla Fonetyki doświadczalnej wykład p. **Augusta Jellinek, doktor filozofii a zarazem medycyny.** Wykład powyższy niezmiernie interesujący, zarówno ze stanowiska psychologicznego jak też medycznego, zgromadził bardzo znaczną ilość słuchaczy a linie przewodnie poglądów p. dr. Jellinek streścić można w sposób następujący:

Dotychczas przyjmowano powszechnie za zasadę niewzruszalną, że wrażenia dźwiękowe dochodzą do mózgu za pomocą drgania nerwów w t. zw. „organie kortyjskim”. Zależnie od natężenia i rodzaju dźwięków nerwy te działają w różnym stopniu. Tymczasem prof. wied. Fröschel wykazał niedawno, że głuchoniemi okazują wrażliwość na dźwięki przysmrując oczy w pewien specjalny sposób, co wykazuje, że jednak odczuwają dźwięki pomimo zupełnego pozornie zaniku organu i nerwów słuchowych. Ponadto profesor włoski Tullio w Bolonii dokonawszy badań dokładnych z ciętą, wypełniającą wnętrze ucha, doszedł do wniosku, że dźwięki dochodzą do mózgu nie tylko za pośrednictwem nerwów, umieszczonych w muszli usznej, ale przede wszystkim **zapomocą drgania nerwów**, znajdujących się dalej w środku ucha, — zwłaszcza przebiegających w t. zw. przedsionku, czyli — jak mówią lekarze — „vestibulum”, uważanem dotychczas jedynie za narzędzie zmysłu równowagi.

Aby dowieść swej hipotezy, przedsięwziął prof. Tullio kilka doświadczeń ze zwierzętami, co też uczynili po nim inni specjaliści, a także i p. dr. Jellinek. Doświadczenia te wykazały, że zwierzęta pomimo usunięcia zupełnego z ich uszu „organu kortyjskiego”, okazywały jednak czułość na tony piszczałki lub silny gwizd. — Prelegentka przedstawiła zebranym okaz gołębia, u którego wnętrze ucha czyli t. zw. labirynt słuchowy całkowicie zniszczono; gołąb okazywał jednak **widoczną wrażliwość na silny gwizd** przez podskakiwanie i poruszanie skrzydłami. Przykładów tych nie można dotąd — jak twierdzi p. dr. Jellinek — wyprowadzić stałych i ostatecznych wniosków, ponieważ trudno stwierdzić, czy zwierzęta poddawane doświadczeniom, słyszą dźwięki owe w istocie, czy też doznają przytem tylko **wzruszenia zewnętrznego** za pomocą innych zwojów nerwowych.

Jak dotychczas praktyczny wynik doświadczeń w tym kierunku mógłby posłużyć co najwyżej do rozwoju pedagogiki w zastosowaniu do głuchoniemych. Gdyby jednakże dalsze badania ustaliły, że system słuchowy nie kończy się na samej muszli usznej i najbliższej niej położonych związkach nerwowych, możnaby wówczas przystąpić do **udoskonalenia dzisiejszych przyrządów przeznaczonych dla osób nawiedzonych głuchotą.** Przyrządy te mogłyby, opierając się na zasadach wykrytych przez p. dr. Jellinek i prof. Tullio, znakomicie wzmocnić słuch, przyjętym przez wzmocnianie dźwięków idących z zewnątrz. Uważałoby się one przede wszystkim **działanie dźwięków na muszlę uszną i „organ kortyjski”,** pozostawiając natomiast rolę przedsion-

ka czyli „vestibulum” na drugim planie. — Dodać należy, że badania powyższe w interesujący sposób łączą się z badaniami słynnego fizyka prof. dra

Helmholza, który wykazał, że dźwięki wszelkie a w szczególności dźwięki muzyki, działają wprost na związki nerwowe, wywołując w nich czyste zmy-

słowe podrażnienie. Na podstawie badań prof. Helmholza i on sam i cała szkoła krytyków muzycznych zakwestjonowali zupełnie istnienie i wartość wszelkiej t. zw. „muzyki programowej”, przyjmującej, że zadaniem tej sztuki jest działanie przez nerwy „vestibulum” i wogóle nerwy słuchowe na centra mózgowe i wywoływanie pewnych obrazów, a nawet pewnych idei i t.d.

Plenarne posiedzenie Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych.

Lwów, 15. lutego.

Rada Okręgowa Związków zawodowych Pracowników Umysłowych we Lwowie odbyła w dniu 10. lutego br. przy licznych udziałach delegatów zizoszonych Związków plenarne posiedzenie, którem zakończyła okres sprawozdawczy do 31 stycznia br. Po obszernym sprawozdaniu z dotychczasowej działalności udzielono na wniosek Komisji Rewizyjnej absolutorjum usłupującemu Prezydium. Przeprowadzony następnie wybór nowych władz Rady dał następujący jednomyślny wynik: Przewodniczącym Nowakowski, zastępcą Przewodniczącym Dr. Roszik, sekretarzem Funkenstein. W skład Prezydium weszli prócz tego Mr. Callermajer, Inż. Kobak, Dr. Sochaniewicz, Gottlieb, Tunis i Chamajdes. Po referatach uchwalono wezwać Prezydium do utworzenia już w najbliższym czasie własnego organu. Zarazem uchwalono wejść w kontakt z innymi związkami pracowniczymi na tutejszym terenie i wezwać zwłaszcza Związki na-

leżące do Centralnej Organizacji Związków Zawodowych Pracowników w Warszawie, by w myśl obowiązującego regulaminu swe przystąpienie do Rady Okręgowej bezzwłocznie zgłosiły. Dotychczas do Rady Okręgowej Zw. Zaw. Prac. Um należą następujące Związki: Związek Zawodowy Pracowników Umysłowych Przemysłu Naftowego w Polsce, Związek Zawodowy Pracowników Bankowych Związek Zawodowy Farmaceutów-Pracowników, Związek Zawodowy Pracowników Biurowych i Handlowych, Związek Zawodowy Pracowników Ubezpieczeniowych, Związek Zawodowy Nauczycieli Szkół średn. prywat., Związek Zawodowy Urzędników i Urzędniczek Prywat., Związek Zawodowy Muzyków-Pedagogów, Związek Zawodowy Muzyków Zawodowych, Związek Zawodowy Muzyków-Organistów, Sekretariat Rady Okręgowej urządzone przy ul. Kopernika 26 II. codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt na razie o godz 6—7 wiecz., Nr. telefonu 34—07.

Zywie gospodarcze.

Odroczenie III. Targu nasienneho.

Lwów, 15. lutego.

Z powodu silnych mrozów i utrudnionej komunikacji, termin organizowanego przez Targi Wschodnie III-go Targu Nasienneho, który pierwotnie miał się odbyć w dniach od 17. do 19. lutego br., został przesunięty na żądanie uczestników, w porozumieniu

z Małop. Tow. Rolniczem i sferami handlowo-rolniczymi na 3., 4. i 5. marca 1929 r. Stosownie do tego, przełożona zostaje również **ważność zniżek kolejowych 66%** w drodze powrotnej ze Lwowa, przyznanych dla wystawców aż do zamknięcia III-go Targu nasienneho w nowym terminie.

Udział Izby Handlowych polsko-zagranicznych

W POWSZECHNEJ WYSTAWIE KRAJOWEJ

Lwów, 15. lutego.

Dnia 5. lutego br. odbyła się w gmachu administracyjnym Powszechnej Wy-

stawy Krajowej konferencja z przedstawicielami Izby Handlowych polsko-zagranicznych, na której szczegółowo omó-

wiono i ustalono sprawę udziału Izby polsko-zagranicznych w Powszechnej Wystawie Krajowej, oraz współpracę ich w propagandzie zagranicznej na rzecz Wystawy, w dyskusji zastanawiano się nad udziałem Izby w Wystawie i uruchomieniem specjalnego biura informacyjnego, w którym reprezentanci poszczególnych Izb, znający dokładnie teren ich działalności, mogliby udzielić wyczerpujących informacji o możliwościach eksportowych. W sprawie propagandy Powszechnej Wystawy Krajowej zagranicą, reprezentanci Izby oświadczyli gotowość jak najszerszej pomocy w propagandzie, zobowiązując się do dostarczenia adresów organizacji gospodarczych i wybitnych osobistości zagranicznych, rozsyłki ulotek, prospektów, plakatów itd.

CIEŁDY.

GIEŁDA LWOWSKA.

Lwów, 13. lutego.

Bank Polski 170, Chodorów 207, Tesp 32 50, Zeleniewski 141, Dolarówka 104-25.

Lwów, 14. lutego.

Na giełdzie pieniężnej ceny utrzymują się na dotychczasowym poziomie. Popyt za dolarówką. Tendencja niezmienną, usposobienie spokojne.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Lwów, 14. lutego.

Na giełdzie zbożowej zastój w obrocie trwa nadal. Ceny niezmienną, tendencja utrzymana, usposobienie bez ochoty.

Lwów, 13. lutego.

Zastój w obrocie gęstych i pozagiełdowych przy niezmiennych cenach.

Tendencja utrzymana, usposobienie mdle.

Pszenica kraj. dworska ex 1926 750—760 gr. 44.50—45.50, Pszenica kraj. zbiorowa ex 1927 r. 749 gr. 43.00—44.00, Żyto małopolskie ex 1928 690 gr. 31.50—32.25, Jęczmień małopolski brow. 640 gr. 34.50—35.50, Jęczmień małopolski przemysłowy 640 gr. 28.00—29.00, Jęczmień małop. pastewny 600—610 gr. 5.50—56.25, Owies małopolski ex 1928 150 gr 29.00—30.00, Kukurudza rumuńska 35.50—36.50, Ziemiaki przemysłowe 1.75—5.00, Fasola biała 115.00—140.00, Fasola kolorowa 50.00—55.00, Fasola kraj. 65.00—75.00, Groch 1/2 Victoria 51.00—55.00, Groch polny 38.00—40.00, Bobik 3.50—34.50, Mieszanka pastewna w ziarnie 00.00—00.00, Wyka czarna 38.00—40.00, Wyka szara 34.00—35.00, Siano słodkie kraj. prasowane 18.00—20.00, Siano prasowane 8.00—9.00, Kukurudza 31.75—32.75, Hreczka 37.00—38.00, Len 74.00—75.00, Łubin niebieski 22.00—23.00, Rzepak ozimy ex 75.00—77.00, Mąka pszenna 40 proc. 73.00—74.00, Mąka pszenna 65 proc. 70.00—71.00, Mąka żytnia 85 proc. 50.00, Grycik kukur. 67.00—70.00, Mąka kukur. 49.00—51.00, Otręby żytnie 22.50, pszen. netto bez worka 25.00—25.50, Kasza hreczana 50 proc. całówek 50 proc. całówek 68.00—70.00, Kasza jagl. 80.00—82.00, Kasza jęczmienna 48.25—50.75, Pęczak 48.50—50.00, Proso krajowe 43.50—44.50, Makuchy Iniane 47.00—48.00, Konieczyna czerw. krajowa naturalna 150—170, Mak nieb. 115.00—125.00, Mak siany 90.00—100.00, Worki jutowe wyr. Stradom Warła 1.68—1.72, Częstochowa używane dobre za sztukę 1.38—1.42.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 14. lutego (Tel. G. P.) 4-prc. pożyczka inwestycyjna 100, 7-prc. pożyczka stabilizacyjna 92.5-prc. pożyczka dolarowa 104 3/4, 5-prc. pożyczka konwersyjna 67.

NALEŻY
STOSOWAĆ

Crème Simon

na skórę wilgotną po umyciu.

Nie zawierając składników flustych, krem ten rozpuszcza się przy zetknięciu z wodą i wystarczy lekki masaż, aby wnikał w pory skóry. Wówczas wysuszyć ręcznikiem i przypudrować lekko Pudrem Simon'a.

Przez umiejętne stosowanie Kremu Simon'a unikniecie bliznienia twarzy i zachowacie świeżą cerę młodości.

Crème, Poudre & Savon Simon
PARIS

5-prc. pożyczka kolejowa 1920 59, 6-prc. pożyczka skarowa 85, 10-prc. pożyczka kolejowa 103 i pół, 8-prc. listy zast. Bku Gosp. Kraj. 94, 8-prc. listy zast. Bsu Rolnego 94 8-prc. Oblig. Bku Gosp. Kraj. 94. — Te same 7-prc. 83 1/4.

Waluty i dewizy. Dolar 886 3/4, Holandia 256.35, Londyn 43.18, Nowy Jork 8.88, Paryż 34.75, Praga 26.82, Szwajcaria 171.11, Sztokholm 207.80, Wiedeń 124.98, Włochy 46.54.

Warszawa, 14. lutego. (Tel. G. P.) Bank Polski 170 1/4, Bank Zw. Sp. Zar. 85, Sł. światło 132, Warsz. Tow. Cukr. 39 i pół, Bank Malop. 27, Węgiel 90, Ostrowiec 105 3/4, Rudzki 41, Starachowice 33 i pół, Burkowski 13 i pół.

GIEŁDA KRAKOWSKA.

Kraków, 14. lutego. (Tel. G. P.) Siersza gór. 120, Siersza el. 68, Chodorów 209.

GIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych, 14. lutego. (Tel. G. P.) Paryż 20.30 i pół, Londyn 25.24 1/4, Nowy Jork 5.20, Belgia 72.28, Włochy 25.19 i pół, Hiszpania 81.50, Holandia 208.35, Berlin 123.36, Wiedeń 73.06, Sztokholm 139.00, Oslo 128.70, Kopenhaga 138.70, Szwajc. 3.75 i pół, Warszawa 58.30, Budapeszt 90.66 i pół, B. logród 9.12 3/4, Ateny 6.72, Konstantynopol 2.58, Bukareszt 3.11 i pół, Helsingfors 13.09, Buenos Aires 219.

GIEŁDA WIEDENSKA.

Wiedeń, 14. lutego. (Tel. G. P.) Amsterdam 184.53, Belgrad 12.47 3/8, Berlin 103.01, Bruksela 98.75, Budapeszt 123.91, Bukareszt 4.24 5/8, Kopenhaga 139.45, Londyn 34.48 3/4, Madryt 111.55, Mediolan 37.10, Nowy Jork 710.35, Oslo 189.50, Paryż 27.74 5/8, Praga 21.01 3/8, Szwajc. 5.11 5, Sztokholm 189.80, Warszawa 79.92, Zurych 136.31, Amerykańskie 707.80, Niemieckie 103.37, Francuskie 27.71, Włoskie 37.06, Jugosłowiańskie 12.43, Czeskie 20.99 1/4, Węgierskie 123.78, Renta majowa 0.916, Renta lutowa 0.906, Bankverein 25.15, B. denkredit 109.40, Kred. t. stan. 59, K. m. p. 15.70, Laenderbank 33.40, Merkury 22, Z. n. o. 141, Austr. kol. państw. 45.59, Kolej połudn. 11.15, Cement 127.50, Alpm. 40.55, Berg u. Hutten 920 i pół, Krupp 12.60, R. m. 122.90, Skoda 345 i pół, Zielenewski 115.85, Panto 6.40, Karpaty 61 1/4.

OBROTY PRYWATNE.

Lwów, 14. lutego. Tendencja chwiejna. Obrót słaby.

AKCJE.

Chodorów 204.50—205.00, Gazolina 26.50—27.00, Dolarówka 104.50.

WALUTY: Dolar amerykański 8.87 25—8.87 75, dolar kanadyjski 8.81 00—8.82 00, korony czeskie 0.26 33—0.26 50, szylingi austr. 1.25 00—1.25 50, leje 0.05 00—0.05 25, franki franc. 0.34 33—0.34 50, franki szwajcarskie 1.71 50—1.72 00, funty szterlingi 43.40 00—43.70 00, czerwieni ce sow. za jeden 17.50—18.00.

ZŁOTO: 20 koron 36.40 00—36.70 00, 20 franków 33.40 00—34.75 00, 20 marek niem. 41.40 00—42.75 00, 10 rubli ros. 46.50—46.70.

SREBRNO: Kor. austr. 0.68 00—0.69 50, 5 kor. austr. 3.50 00—3.60 00, flor. austr. 1.75—1.80, ruble rosyjskie 2.95—3.05, kopiejki za rubel 1.45—1.50.

Uwaga. Przy dolarach za 1—2 placą o 1/2 gr. mniej.

Kacik radiowy.

PROGRAM AUDYCJI RADJOWYCH.

Piątek, 15. lutego 1929.

Warszawa 1385 15.50 Muzyka z płyt gramofonowych, 17.55 Koncert orkiestry mandolinistów, 20.15 Koncert symfoniczny z Filharmonii warszawskiej. Orkiestra filh. pod dyr. G. Fitelberga, Stefan Frenkel (skrzypce).

Kraków 314 17.55 Transmisja koncertu pop. z Warszawy, 20.00 Transmisja hejnału z wężu Marjackiej, 20.15 Transmisja koncertu z Filharmonii warszawskiej.

Poznań 336 17.55 Koncert kameralny, 20.15 Koncert symfoniczny (Transmisja z Filharmonii warszawskiej), 22.15 Muzyka taneczna.

Katowice 416 18.00 Muzyka z płyt gramofonowych, 17.55 Transmisja koncertu pop. z Warszawy.

Wilno 455 17.00 Koncert Rozgl. Wł., 19.30 Muzyka z płyt gramofonowych, 20.00 Transmisja z Warszawy. Po transm. sji kom. PAT, pol. sport i inne.

Praga 243 21.00 Pieśni Ryszarda Straussa, 21.30 Koncert kompozytorów czeskich 18 w.

Lipsk 361 20.00 Koncert muzyki lekkiej,

31.00 Koncert śpiewaczy lipskiego chóru studenckiego.

Rzym 443 20.45 Koncert kameralny kwartetu rzymskiego.

Langenberg 482 17.45 Koncert pop. d. Brauss (skrzypce) i radio-orkiestra, 20.00 Koncert. W programie Repsolda ukraińska.

Berlin (475) 20.00 Koncert kwartetu Wendling.

Wiedeń 519 17.30 Koncert kameralny. W programie: Schumann, Brahms i Dvořák, 21.00 „Der Herrgott von heute” komedia w 1 akcie Torneggy. Następnie koncert kapeli jazzbandowej Gaudrot.

Zurych 489 17.55 Trio cytrystów, 20.00 Pieśni i duety włoskie. Ida Capitelli i Bruno Mateo.

*

Schola, 16. lutego 1929.

Warszawa 1385 15.50 Muzyka z płyt gramofonowych. W programie: Wagner, Schumann i Verdi, 21.00 Muzyka lekka, 22.30 Transmisja muzyki tanecznej.

Kraków 314 17.00 Bajki angielskie szkockie i irlandzkie, p. Joter, 20.00 Transmisja hejnału z wężu Marjackiej, 23.30 Transmisja muzyki tanecznej z dancingu „Oaza”.

Poznań 336 18.15 Utwory fortepianowe

w wykonaniu p. Yrleji-Jurkiewicza, 20.30 Muzyka lekka (transmisja z Warszawy) 22.30 Radio-kabaret, 24.00 Koncert nocny firmy „Philips”.

Katowice 416 16.00 Muzyka z płyt gramofonowych, 17.25 Koncert orkiestry 6 pp. eg. pod dyr. Bogumila Reszki, 20.00 Transmisja z Warszawy, Muzyka lekka.

Praga 343 19.05 Koncert orkiestry dętej, 20.30 Orkiestra balalajkowa.

Tuńza 382 20.30 Muzyka wojskowa, 21.00 Pieśni argentyńskie z towarz. gitar, 21.15 Muzyka wiedeńska w wykonaniu orkiestry, 21.45 Muzyka taneczna 22.00 Gitara hawajska.

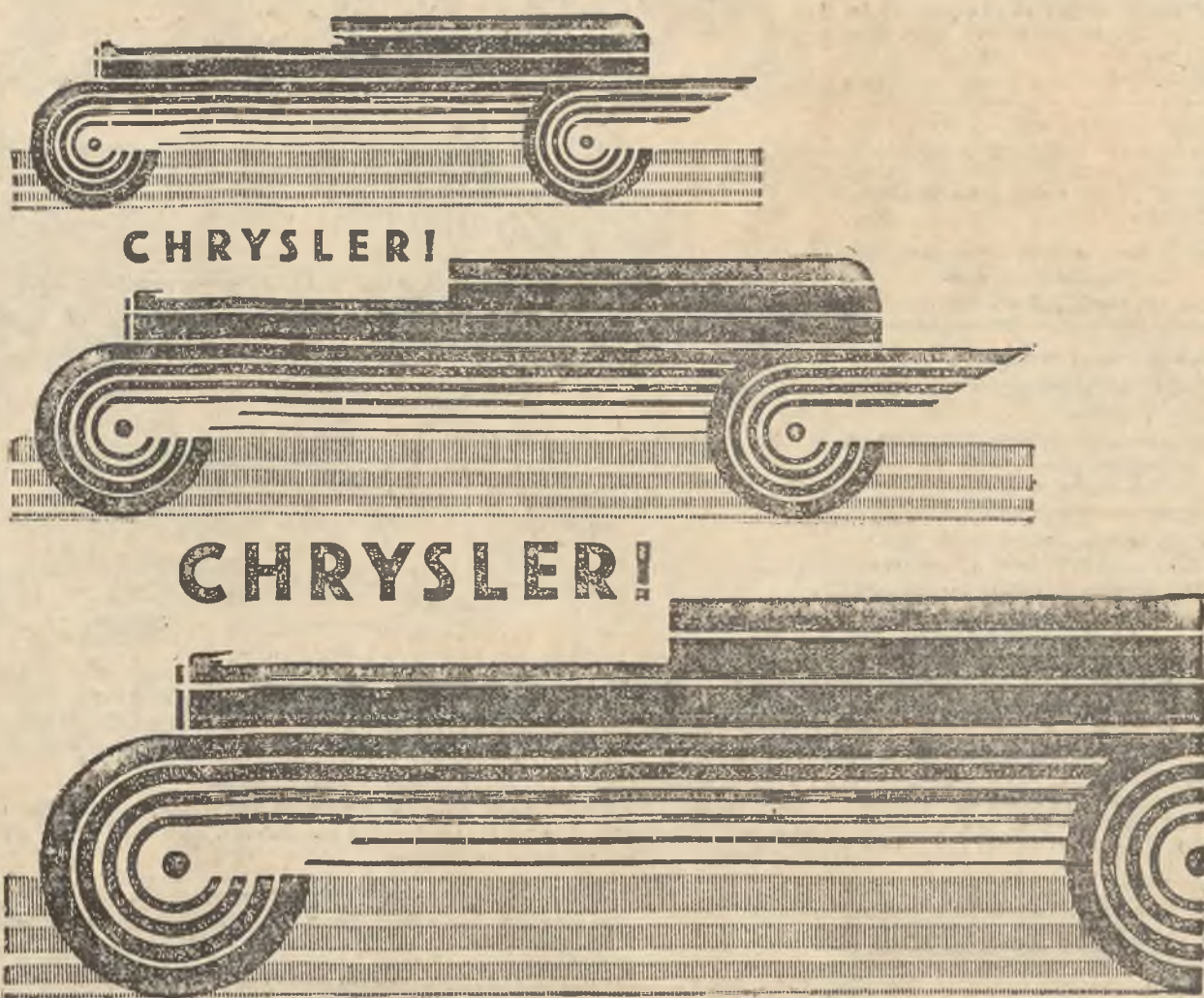
Brno 472 19.05 Koncert popularnej muzyki operowej, 20.00 Muzyka popularna i śpiew, 21.00 Orkiestra balalajkowa.

Sztokholm 438 19.45 Sonata Mozarta na skrzypce i fortepian, 20.00 Kabaret, 21.45 Muzyka taneczna.

Wiedeń 519 18.00 Bajki dla dzieci, 20.10 „Student zebrak” opera komiczna w 3 akt. Milloekera.

Mediolan 504 20.30 „Orfeusz” opera Glucka.

Budapeszt 554 17.50 Pieśni węgierskie i muzyka cygańska, 19.30 Transmisja z Opery Królewskiej, „Złoto Renu” opera Wagnera.

CHRYSLER!

65

75

IMPERIAL

80

Chrysler Sales Corporation

Detroit U.S.A.T. SKOLIMOWSKI I DR. T. SULIMIRSKI, LWÓW, ROMANOWICZA, L. 1

Trzy rozległe skale sześć-cylindrowych samochodów Chryslera. Chrysler Imperial 80 — przodujący wszystkim Chryslerom. Chrysler 75 — najulubieńszy ze wszystkich Chryslerów. — Chrysler 65 — sześć-cylindrowy Chrysler po bardzo przystępnej cenie. Wszystkie z motorami o wysokiej wydajności — z hydraulicznymi hamulcami krytymi — z resorami osadzonymi w uchwytach gumowych. Obejrzyjcie wielki wybór wspaniałych modeli w salonach wystawowych przedstawicieli. Wypróbujcie Chryslera na drodze. Samochody Chryslera wszelkich typów i w rozmaitych cenach.

POSADY POSZUKIWANE,
3 proszę za wyraz.

ASYSTENTKA dentystyczna z operatywą techniczną i leczeniem zębów szuka posady. Zgłoszenia „Poranna” pod „Sospita”. 1655

POSADY poszukuje 30-letni mężczyzna z maturą, władający językiem polskim, niemieckim w słowie i piśmie, jako urzędnik korespondent lub podobnej, miejscowość obojętna. Łaska we zgłoszenia: E. Leist, Borysław, Drohobyczka. 1640-2

WOLNE POSADY
10 proszę za wyraz.

ZDOLNY MASZYNISTA

do tartaku 4 gatowego do natychmiastowego wstąpienia poszukiwany. Reflektuje się tylko na pierwszorzędne siły. Zgłoszenia

„Hapede”, Lwów, 3 go Maja 12. 1660

AKWIZYTORZY-(RKI) do korzystnej łatwej pracy poszukiwani. Zgłoszenia z referencjami: Warszawa, Żółwa 4 a Wydawnictwo 1632-2

1.000—2.000 złotych miesięcznie zarobią zdolni przedstawiciele przy sprzedaży papierów państwowych na raty. Oferty: „B.H.” Biuro ogłoszeń Hasklera, Stanisławów 1609-2

KORRESPONDENCA.
12 groszy za wyraz.

DZIUNEK oczekuje wczesnego powiadomienia spragnionego przyjazdu Oczka. 1650

MILSKANIA, SALEFY.
10 groszy za wyraz.

2 POKOJE z komfortem umeblowane lub nieumeblowane poszukiwane. Czynsz wedle umowy. Listy pod „Komfort” Biuro Buchstaba, Jagiellońska 7. za kwitem inseratowym. 1654

POKÓJ umeblowany dla pp. akademików zaraz do wynajęcia. Tarnowskiego 74. I. p. na prawo. 1657

3—5 POKOJI lub 1 duża, sucha, jasna hala dla lekkiego przemysłu poszukiwane. Listy pod „Zetef” do Administracji „Gazety Porannej”. 1636-2

KUFNO I SPRZEDAŻ.
12 groszy za wyraz.

FORTEPIAN pierwszorzędnny i pianino sprzedam niedrogo. Kopernika 26. Skleniarski 1629-4

FORTEPIAN Hamburgera, krótki, krzyżowy natychmiast sprzedam Podwale 9. III, p. m. 14. Tylko od 3—4. 1637-2

RÓŻNE DONIESIENIA.
10 groszy za wyraz.

KUCHENNE WYPRAWY: kredens, stół, ławka, półka, stolnica 98 zł. Wykonuje Stolarska, Łyczaków 22. 1652-3

Dostarczamy także jako antyseptyczny preparat. Udo wodnione od dziesięć lat. ze „OLLA” jest przodującą pod względem jakości marką światową. Pełna gwarancja za każdą sztukę. 1026

Dziennie do 25 zł.
MOŻE ZAROBĆ

każdy, również kobiety, lekką pracą (również przy biurku) w 2—3 godzinach poza swoim zawodem. Piszcie natychmiast do **VERLAG „AUFBAU” BERLIN N. 4.**

Każdemu bez poręki sprzedaje „KA-TE” UL. SOBIESKIEGO 14 firma „KA-TE” Telef. Nr. 43-39.

MEBLE
wszelkiego rodzaju NA DŁUGOTERMINOWE SPŁATY.

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz 1-szpaltowy milimetrowy (szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 15 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 60 mm.) nadesłane 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 60 mm.) po kronice 45 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, reneruar) 55 gr., za

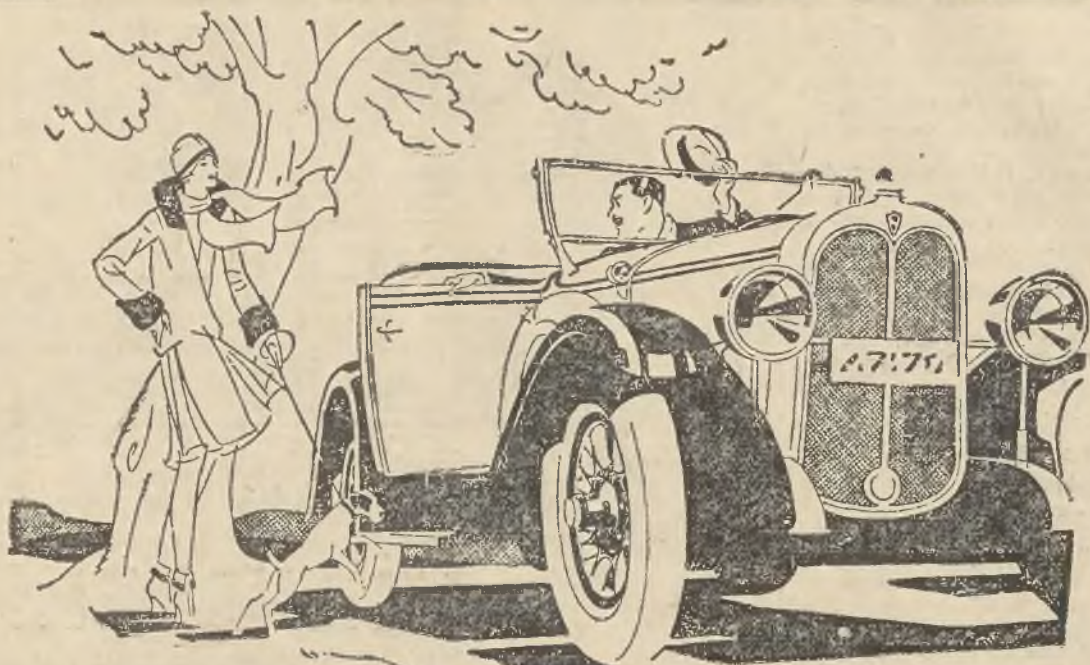
wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 60 mm.) w artykułach 100 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 70 gr., drobne ogłoszenia za słowo 10 gr., kupno i sprzedaż za słowo 12 gr., matrymonialne, korespondencje i prywatne za słowa 12 gr., dla potrzebujących pracy lub posady 3 gr. Ogłoszenia drobne przyjmujemy tylko za

złotówkę. Cała strona ogłoszeniowa 300 zł., cała strona tekstowa 600 zł., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 700 zł. Ogłoszenia zamiejscowe 30 proc. droższe. Za ogłoszenia w miejscu zastrzeżonym ogłoszenia osobno stojące i bez numeru doliznany 25 proc. Odpowiedzialność za terminowy druk nie przyjmujemy. Porty przekazów nie bupifikujemy — Uwaga

Kolumny ogłoszeniowe są podzielone na 8 lamów (szpalt.) tekstowe na 4 lamy (szpalty).

PRENUMERATA miesięczna

Z dostawą na miejsce lub przesyłką pocztową . . . zł. 1.50
Bez dostawy . . . zł. 1.—
za granicę . . . zł. 1.50

Nowy model Oaklanda na rok 1929 “COSMOPOLITAN SIX”

*Nieźrównany w stylu i wyglądzie, nie-
dościgniony w szybkości i sprawności*

JEST to samochód, który zasadniczo różni się od wszelkich innych. Budowa jego uderza nowością i genialnością koncepcji.

Nowy Oakland pod każdym względem niepodobny jest do innych samochodów. Każda jego część składowa, począwszy od chłodnicy nowego rysunku, aż do niklowanych tylnych latarni nosi odrębny i swoisty charakter. Karoserja, jako wyraz zupełnie nowego kierunku w jej budowie, to jeszcze jedno arcydzieło genialnego talentu Fishera. Samochód ten wyróżnia się wśród tysięcy innych i przykuwa uwagę znawcy.

Nowy i ulepszony sześć cylindrowy silnik na kauczukowych podkładach, nowy karburator i znakomita pompka do benzyny oraz wzmocniony wał rozrządczy zapewniają szybkość, trwałość i jeszcze większą sprawność akceleracji. . . Elastyczność silnika daje możliwość przejścia w niespełna sześć sekund od 16 do 40 kilometrów na godzinę.

Specjalnie ulepszony mechanizm kierownicy i potężne hamulce na cztery koła zapewniają nadzwyczajną łatwość kierowania i gwarantują bezwzględne bezpieczeństwo.

Nowy “Cosmopolitan Six” łącząc w sobie piękno i harmonję karoserji Fishera z potęgą i wydajnością silnika jest prawdziwą rewelacją w dziedzinie budowy samochodów.

Jedna próbna przejażdżka w porozumieniu z najbliższym upoważnionym zastępcą General Motors bezwzględnie przesądzi o wyborze tej niezrównanej maszyny. Wyrób General Motors.

Upoważnione Zastępstwo

“CYCLOCAR”

Sp. z o.o.

Lwów, Romanowicza 9, tel. 10-07

Oakland

“New Cosmopolitan Six”

GENERAL MOTORS W POLSCE, WARSZAWA

MEBLE najrozmaitsze solidne oraz i kuchenne poleca Miejska Wystawa, plac Halicki 10, w podwórzu. 1519-6

UNIEWAŻNIAM skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez PKU, Bielsko na nazwisko Jan Talarek, oraz kartę na broń wystawioną przez starostwo w Żydaczowie jakoteż inne dokumenta osobiste. 1649

SZUKAM spółnika(czkę) z kilkoma, tysiącami złotych, interes pewny, połowę zysku, strata wykluczona. Łaska we zgłoszenia administracja pisma „Pewny dochód”. 1656-3

KAPELUSZE wiosenne modele poleca. Przeróbki wykonuje modnie, tanio. Topolnicka, Pasaż Mikolascha I. p. 1321-5

Humor.

Zawila rachuba:

— Ile masz lat, mała?
— Albo ja wiem? Jak się urodziłam, to mamusia miała 28 lat, a teraz ma 26!..